UKRAINIAN NEWS
The only Ukrainian Weekly West of Winnipeg
10967 - 97th Street
Edmonton 17, Alta, Canada
Phone: 422 - 5708
RETURN REQUESTED
Річна передплата в Канаді — $5.00
Окреме число: 15 центів

УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ
UKRAINIAN NEWS

9
ВЕРЕСНЯ 1971
Число № 36
тижневик „УВісті" виходить щочетверга в Едмонтоні
РІК XLIII VOL. XLIII
SEPTEMBER 9, 1971

У ПЕРШУ РІЧНИЦЮ ПЕРЕМИР'Я НА ІЗРАЇЛЬСЬКО-ЄГИПЕТСЬКОМУ ФРОНТІ ізраїльський вояк вітає єгипетських вояків на другому боці фронту.

10 ВЕРЕСНЯ ЗМІНА УРЯДУ В АЛБЕРТІ

У п'ятницю, 10 вересня, після 36 років уряд суспільного кредиту передає владу в Алберті новому урядові партії консерваторів. Скора передача провінційного уряду консерваторам сталася на бажання дотеперішнього прем'єра Г. Строма. Новообраний прем'єр П. Логід заявив, що він думав, що матиме більше часу на сформування свого кабінету, але згідно з бажанням Г. Строма, візьме владу скорше. День 10 вересня призначено на перебрання влади тому, що до 9 вересня кандидати на послів могли ще вносити скарги та домагатися перечислення голосів, якщо у виборах були які неправильності.

Прем'єр П. Логід заявив, що він призначить тепер лише тимчасових міністрів, а правильний кабінет проголосить щойно після двох або трьох тижнів, після належної застанови та студій.

Нового прем'єра ждуть чималі завдання, бо йому прийдеться не лише наладнувати адміністрацію, але й забиратися до виповнювання обіцянок, що він їх дав мешканцям Алберти перед виборами.

В попередній легіслятурі було тільки 10 консервативних послів, з яких ледве чи всі будуть міністрами. Йому прийдеться добирати міністрів з новообраних послів, з яких мало хто має досвід у провінційній адміністрації.

Ізраїль хоче ракетних бомб

Ізраїль звернувся до ЗДА з проханням продати йому найновіші ракетні бомби „Ланс", якими ще не користується навіть американська армія. Нові ракетні бомби дали б Ізраїлеві спроможність нищити совєтські станції до вистрілу ракетних бомб „САМ-2" і „САМ-3", що їх совєтські вояки заклали на березі Суезького каналу для оборони Єгипту.

Уряд ЗДА покищо не виявив охоти продавати нової зброї, бо побоюється, що це може збільшити небезпеку віднови воєнних дій на єгипетсько-ізраїльському фронті.

Суд у Єгипті

У Єгипті розпочався суд на 90 обвинуваченими, в тому над віцепрезидентом Аль Сабрі та сімома міністрами, за державну зраду. Вони хотіли скинути вибраного легально президента А. Садата. Міністри відповідають за замір вчинити переворот, а інші 83 — за допомогу. Всім їм грозить кара смерти або досмертна тюрма.

ЗАМОРДОВАНО 430 ОСІБ

У 1970 р. в Канаді замордовано 430 осіб, на 88 більше, як у 1969 р. З того 67 вбивств не вияснено й досі.

Ніксон відвідає Канаду

Президент ЗДА Р. Ніксон заповів, що з початком чергового року на запрошення канадського прем'єра П. Трюдо приїде з офіційною візитою до Канади. То буде перша офіційна візита американського президента в Канаді від 1961 р., коли Канаду відвідував президент Дж. Кеннеді.

Ніксон побував коротко в Канаді в 1969 р., відзначаючи 10-річчя морського шляху св. Лаврентія. В 1967 р. кол. прем'єр Пірсона відвідував приватно президент Л. Джансон. Але ні одні відвідини не були офіційні, як будуть тепер відвідини през. Р. Ніксона.

П. Трюдо 1969 року був в ЗДА офіційно побував у Вашінгтоні.

Помер індіянський сенатор

В час відвідин містечка Ферні в Британській Колюмбії, нагло від удару серця помер перший канадський сенатор індіянського роду Дж. Ґленстон на 84-ому році життя. Він походив з племени „Чорних ніг" („блекфут"). Був призначений сенатором 1958 р. В 1970 р. перейшов на пенсію.

Сенатор Ґледстон був проти ліквідації індіянських резерв, а заохочував індіян творити власні підприємства і виробляти почуття власної гідности. Сам Ґледстон мав велику тваринну фарму, де на 800 акрах було понад 500 штук худоби.

Мало жінок у парляментах

Предсідник королівської комісії про становище жінок у Канаді заявив, що від 1920 р., відколи жінок можна вибирати до провінційного та федерального парляментів, вибрано 6,845 послів, а між цими — всього 67 жінок.

Федеральний уряд допомагає в експорті

ПРИЗНАЧЕНО 80 МІЛЬЙОНІВ ДОЛ. ДЛЯ ВДЕРЖАННЯ ЕКСПОРТУ

Федеральний уряд подав новоскликаному палментові до ухвали закон про виплату 80 мільйонів долярів на покриття оплати за канадський експорт до ЗДА. Призначена сума покриє лише дві третини 10% податку від деяких експортованих товарів. Решту мають покривати фірми, що експортують товари до ЗДА. Виплата допомог буде проводитися на основі сум минулорічного експорту й буде виплачувана щотри місяці. Уряд заповів, що буде платити допомогу на оплати податку доти, поки ЗДА його не скасують.

Для адміністрації грошей, призначених на допомогу канадським експортерам створено семичленну комісію, якої завданням буде дбати про те, щоб фірми, які стараються про допомогу, сповнили три умовини:

Про допомогу можуть старатися фірми, які експортують до ЗДА товари, які підлягають 10% оплаті. Якщо вони не дістануть допомогу, то їх експорт зменшиться й треба буде звільняти робітників.

Бодай 20% їхнього минулорічного експорту підлягає цього року 10% оплаті.

Фірми, які користатимуть з допомоги, зобов'язуються вдержувати стан виробництва на теперішньому рівні.

Опозиційні партії погодилися не робити більших труднощів в ухваленні того закону, й уряд сподівається, що протягом тижня закон буде готовий.

Різкі американські заходи в справі задержання господарської рівноваги відбилися на господарстві всього світу. Ізраїль обнизив вартість свого фунта на 20%, а Японія підвищила вартість єна на 7%, підвищуючи в той спосіб закордонні ціни на японські вироби. Вартість американського доляра хитається, одначе досі не впала, як цього сподівалися американці.

Для обговорення теперішнього господарського становища в світі та дальшої вартости грошей збирається 15 вересня конференція 10 більших держав, членів міжнародного валютного фонду.

На тій конференції будуть устійнювати вартість поодиноких валют. Після того відбудеться загальна господарська конференція для обговорення загального господарського стану в світі.

Від висліду тих конференцій будуть залежати вартості поодиноких валют у світі.

На конференціях учасники будуть шукати теж якоїсь валюти, що могла б заступити доляр, що досі був загальновживаною валютою в цілому світі.

Косиґін приїздить до Канади

Совєтський прем'єр А. Косиґін 18 жовтня прибуде на однотижневі відвідини до Канади. Його запросив прем'єр П. Трюдо в час відвідин у СССР літом цього року.

В загальноподаній програмі побуту А. Косиґіна в Канаді передбачено два дні на перебування в Оттаві, а решту — на відвідини різних місцевостей у Канаді. Правдоподібно Косиґін відвідає степові провінції, Торонто, Монреал та інші міста, а теж канадську північ.

Відвідини Косиґіна не є звичайною чемностевою візитою. Косиґін, певно, обговорюватиме з прем'єром Трюдо справу прийняття Китаю до ОН, справу 10% оплати на всі експортовані товари до ЗДА та інші справи, що цікавлять обидві держави, а між ними — справу зменшення війська в Европі та справу европейської конференції безпеки. Про це Косиґін уже говорив з Трюдо в Москві.

Відвідини Косиґіна в Оттаві є лише одною з дипломатичних поїздок, що їх цієї осени мають відбути совєтські доплoмати до різних країн. З початком жовтня (8-12) прем'єр Косиґін вибирається з відвідинами до Альжиру; під кінець жовтня відвідає Францію, коротко після того, як з Франції виїде делегація комуністичного Китаю. З початком грудня Косиґін має відвідати Норвегію та Данію.

Совєтський президент Н. Подгорний з початком жовтня вибирається з відвідинами до Північного В'єтнаму, а секретар комуністичної партії Л. Брежнєв ще цього місяця їде до Югославії.

Пожвавлену дипломатичну діяльність совєтських достойників пояснюють зміною політики ЗДА щодо комуністичного Китаю та заповідженою поїздкою до Китаю американського президента Р. Ніксона.

Меншають запаси збіжжя

На 31 липня ц.р. Канада мала в шпихлірах 749,5 мільйонів бушлів збіжжя. В тому самому часі 1970 р. в шпихлірах було більше як один мільярд бушлів.

Найбільше збіжжя було в Саскачевані: 305 мільйонів бушлів пшениці, 35 мільйонів бушлів вівса, 21 мільйонів бушлів ячменю, 6.8 мільйонів насіння льону, 2.8 мільйонів бушлів жита та 9,000 бушлів ріпаку.

Алберта мала 78 мільйонів бушлів пшениці, 31 мільйонів бушлів вівса, 29 мільйонів бушлів ячменю, 2.8 мільйонів бушлів насіння льону, 1.8 мільйонів бушлів жита та 9,000 бушлів ріпаку.

Манітоба мала 19 мільйонів бушлів пшениці, 9 мільйонів бушлів вівса, п'ять мільйонів бушлів ячменю, 800,000 бушлів насіння льону, 600,000 бушлів жита та 2,000 бушлів ріпаку.

На Близькому Сході більше зброї

Міжнародний інститут стратегічних студій у Лондоні проголосив, що Єгипет цього року має втроє більше баз для вистрілу ракетних бомб у порівнянні з минулим роком. В цілому на єгипетському узбережжі є 65 баз для вистрілу ракетних бомб, що є під контролею совєтських вояків. З кожної бази можна вистрілити рівночасно чотири ракетні бомби.

На ізраїльському боці є вісім баз для вистрілу ракетних бомб американської конструкції, з яких можна стріляти шість ракетних бомб нараз, деякі з них на віддаль 280 миль.

Обидві держави збільшили теж число бойових літаков та танків.

Видають журнал для молоді

У Югославії почали видавати літературно-педагогічний журнал для дітей та молоді п. з „Соловейко". Журнал друкований українською літературною мовою. В тому самому видавництві виходить тижневик „Руске слово", якого сім сторінок друковані бачванським говором, а одна — літературною мовою. В двох перших числах „Соловейка" надруковано лекції з питань української літератури, історії літератури, оповідання тощо.

НАТО забирає свої кораблі з Мальти

Напруження між новим прем'єром острова Мальти Д. Мінтофом та головним командування морських частин НАТО триває й далі.

Командування НАТО запропонувало Мальті 91.2 мільйони долярів за держання воєнних суден НАТО в пристанях Мальти протягом 4 і пів року. Головне командування вже перенеслося до Неаполю, бо Мінтоф не хотів бачити на Мальті італійського команданта кораблів НАТО. Мінтоф ще не відповів на пропозицію НАТО. Він не погодився на постій англійських кораблів на Мальті за давньою оплатою 12 мільйонів долярів річно. Хоче 72 мільйони долярів. Англія досі ще не дала відповіді.

У міжчасі на Мальті з'явився совєтський амбасадор з Лондону М. Смірновський, сказав, що „СССР прихильно поладнає прохання Мальти про фінансову допомогу від СССР".

Покищо ситуація на Мальті напружена, кораблі НАТО готові до виїзду до іншої пристані.

Німці купують літаки

Уряд Західної Німеччини купив у ЗДА 175 нових бойових реактивних літаків за 750 мільйонів долярів. Закуплені літаки є найновішим моделем бойового літака „Фантом", з мотором великої скорости та різними технічними удосконаленнями.

Коротні вістки

• **З в'язниць поблизу Монреалю** ввекли чотири в'язні, які відбували кари за діяльність у сепаратистичній діяльності Квебеку. В'язні розібрали цегляну стіну, перерізали тюремне вікно й втекли. Поліція шукає їх.

• **Університет Требт** у Пітерборо, Онт. одержав понад 200,000 дол. з приватної фундації на студії індіянської та ескімоської культури. Уряд Онтаріо дав індіянам 16,000 дол. для переведення показу індіянської культури в Онтаріо.

• **Квебекський прем'єр** Р. Бурассо заповів, що Квебек не буде покривати ніяких коштів за вживання канадських вояків під час минулорічних неспокоїв у Квебеку.

• **До будинку телефонічної** компанії Белл-Кенада в Монреалі хтось кинув бомбу, в якій було бл. 8 фунтів динаміту. Бомба вчинила шкоду на 2000,000-300,000 дол.

• **На кожного канадця** припадає річно трохи більше як 15.00 дол. на косметичні вироби, як парфуми, мила, креми і т. д.

• **В Канаді видано** нові приписи для мисливих, що полюють на дике птаство. Нові приписи можна дістати в поштових урядах. В 1970 р. в Канаді видано 405,650 дозволів на полювання на диких птахів.

• **Федеральний уряд** плянує створити цивільну службу безпеки, незалежну від Ар-Сі-Ем-Пі. Її завданням буде вивчати справи безпеки, спричинені розрухами, підривною діяльністю та саботажами. Служба безпеки буде висилати звіти до федерального уряду.

• **В 1970 р. зібрано в цілому** світі 9.24 мільйони метричних тонн соняшника, найменшу кількість протягом минулих чотирьох років.

• **Мешканці СССР** з'їдають річно по 38 фунтів риби. Совєтське міністерство рибоболовлі заповідає, що, наслідком збільшення полову риб, совєтські громадяни їстимуть ще більше риби. В минулому році совєтські рибалки зловили 7.75 мільйонів тонн риби та інших водних сотворів.

• **В столиці Уругваю** Монтевідео в'язні, члени терористичної організації „Тупамаро", викопали під грубими мурами в'язниці тунель, довгий 12 стіп, й звільнили 111 в'язнів-членів „Тупамаро".

• **Перший французький** надзвуковий пасажирський літак „Конкорд -001" перелетів з Тулюзи до острова Каєн — 2.485 миль протягом двох годин та двох хвилин.

• **На світові олімпійські** гри, що відбудуться в 1972 р. в Саппоро, Японія, з Канади поїде 45 змагунів та 13 урядників.

• **У СССР є тепер відкритих** понад 7,000 церков, для вжитку вірних. В 1948 р. було відкритих 15,000 церков, а в 1917 р. перед приходом до влади комуністів 45,000 церков.

• **Англія продала комуністичному** Китаєві шість пасажирських реактивних літаків за загальну ціну 40 мільйонів долярів. Кожний літак може перевозити 140 пасажирів.

• **Два греки та два американці** плянували викрасти з грецької тюрми 37-річного атентатчика грека А. Панаґуліса, що 1968 р. хотів убити прем'єра Г. Пападопулоса і був засуджений на досмертну тюрму. Спроба не вдалася.

• **Поблизу Гамбурґу,** Західна Німеччина, впав німецький літак; 21 пасажирів згинуло, одного досі не віднайдено, а 99 пасажирів та 6 осіб залоги вийшли з катастрофи ціло.

• **Недалеко міста Бордо** в Франції, в підземній печері знайдено кості двох північних оленів, що вигинули перед 25,000 роками, та дикого кабана. Кості знайдено поруч попелища, що горіл бл. 80,000 років тому.

• **Японські промисловці** загрозили, що не будуть купувати канадського вугілля, якщо канадські копальні вугілля не будуть доставляти замовленої кількости. Досі копальні доставляють лише 70% замовленого вугілля.

• **Після 12 днів плавби** малим судном по морі, американське судно врятувало сімох кубінців, що втекли з Куби і старалися дістатися до ЗДА.

• **Арґентинський амбасадор** в Еспанії передав колишньому арґентинському диктаторові Х. Перонові тлінні останки його дружини Еви, які, після її смерти в 1965 р., були зникли й ніхто не знав, де вони зберігаються.

• **Великі зливи в Індії** спричинили повені, в яких згинуло понад 800 осіб.

ПІСЛЯ ДОВГОТРИВАЛИХ ДОЩІВ В ІНДІЇ — великі повені. На світлині: води ріки Ґанґесу у Західному Бенґалі залили залізничу лінію.

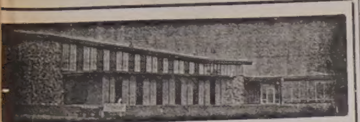

Українські Похоронні Заведення в Алберті

В годині смутку по втраті дорогої особи в родині, приятеля чи знайомого, звертайтесь за сумлінною і ввічливою обслугою в похороненню, бальзамованню і в закупленню домовини та нагробних хрестів до:

Park Memorial Funeral Directors

9709 - 111 Ave., Phones: 422-2331 & 424-1633, Edmonton

Відділи в таких містах Алберти:
Vegreville, Phone 2011 — Lamont, Phone 53 — Smoky Lake
Myrnam — Vilna — Mayerthorpe — Wildwood

В. М. СМОЛИК, управитель

ROYALITE

Направа авт і троків — Перевірка моторів
Продаж високоякісної газоліни та оливи до авт.

Artic Service Station Ltd.

12608 Fort Road Edmonton, Alta. Ph. 476-2213

Власник і керівник: Маріян Страшок

JACK STRONG PHARMACY
& CAMEKA SHOP

10402 - 82 Ave. — Edmonton, Alta — Ph.: 439-2844
Відкрита щодня від год. 9-ої ранку до год. 9:30 ночі
В неділі і свята від год. 11-ої ранку до год. 9-ої ночі

МІСЦЕВІ Й ЗАМІСЦЕВІ ПЕРЕВОЗИ.

Перевози за контрактом — комерційні ціни.

Jim's Express & Transfer Ltd.

Phone: 422-6669.

ХІРОПРАКТОР

Д-Р ВІКТОР БАЙРАК
(хіропрактор)

Dr. V. A. Bayrock

СПЕЦІЯЛІСТ ВІД ХРЕБТА, КОСТЕЙ І НЕРВОВИХ НЕДУГ, ЩО ЧАСТО СПРИЧИНЯЮТЬ БОЛІ В ЦІЛІМ ТІЛІ ТА ГОЛОВІ

9617 - 111th Ave., Edmonton, Alta.

X - Ray ТЕЛ.: офісу 422-7656 дому 479-3480

Canadian Denture Clinic
Certified Dental Mechanic
109 Baltzan Building
10156 - 101 Street
EDMONTON, Alberta
Phone: 422-8639
(гарантований дентистичний механік)

Specialist
Automatic, Standard, Truck and Rear Ends.
Guaranteed — Lowest Prices
CLIFFS TRANSMISSION LTD.
10635 - 95 St. Edmonton
Phone 424-4401

THIBODEAU HEARING AID CENTRE (1968) Ltd.
AUDIOTONE
John ROBERTS
10055 Jasper Ave., Edmonton
Ph.: 424-5975 Res. 484-2562

Дрібні оголошення

● НА ПРОДАЖ крамниця мішаних товарів („гросері") в доброму місці, 10633-97 вул. „КАЛИНА ГРОСЕРИ".
Окрім крамниці, в будинку є 4-кімнатне мешкання для власника та 4-кімнатне мешкання до винайму.
За ближчими інформаціями та ціною звертатися до власника під вищеподаною адресою.

—o—

● ПОТРІБНО СТАРШОЇ жінки, або старшого подружжя, які жили б в мешканні на першій підлозі за вдержування в порядку дому та догляд старшого чоловіка. Побажані були би українці. Зголошення до „Українських вістей" під „И.Г."

—o—

● УКРАЇНКА ПОШУКУЄ мужчину до одруження в віці 57 - 63 років, доброго характеру з власним автомобілем.

Зголошення слати до "У Вістей"

Box: L. P.

—o—

● Старокрайові ковдри з нашої або доставленої вовни чи пуху робимо на замовлення. Ціни приступні.
Говоримо по українськи.
WOOL CARDING
9618 - 111 Ave., Edmonton
Tel.: 479-2289

—o—

One HOUR "MARTINIZING"
CERTIFIED
THE MOST IN DRY CLEANING

НАЙКРАЩЕ МІСЦЕ ДЛЯ ЧИЩЕННЯ ОДЯГУ

7931 - 104 Street
Edmonton Tel. 433-5577

Дрібні оголошення

● ПОШУКУЄМО жвавого й рухливого хлопця до науки друкарства. Повинен знати українську мову.

Зголошення до друкарні "Українських вістей".

ДЕНТИСТИЧНІ ЛЯБОРАТРІЇ

Wasson Denture Clinic
10154 - 103 Street
Phone 422-4718
Certified Dental Mechanic

Burton Denture Clinic
Certified Dental Mechanics
10279 - 101 St., Edmonton
Ph. 422-3235

ДЕНТИСТИ

Тел. офісу: 422-2411
дому: 488-2350
Dr. B. N. SHLAIN
ДЕНТИСТ
428 Tegler Building
Edmonton, Alta.

Д-р А. С. НАЙ
ДЕНТИСТ
520 Tegler Bldg.
Edmonton, Alberta.
Office Phone: 422-8553

ОКУЛІСТИ—ОПТОМЕТРИСТИ

Drs. Kozak, Church, Craig and Hunter
OPTOMETRISTS
790 Avord Tower, 2002 Victoria Ave.
Regina — Sask.
Phones: LA 3-6009 LA 2-4347 LA 2-6024

Д-р Левко Г. Фарина
окуліст-оптометрист
522 Tegler Building
Edmonton, Alta.
Телефон: 422-8631
Екзаминує очі — — Припасовує окуляри

Д-р ПЕТРО СТАРКО
Д-р Йосиф СТАРКО
Д-р ІЛЛЯ СТАРКО
ОКУЛІСТИ
230 Tegler Bldg., Edmonton
Phone: 422-1248

Dr. J. D. Tchir
ОКУЛІСТ
401 Теґлер Блдґ.
101 Стріт і 102 Авеню
Едмонтон
Тел.: 422-2856
В Форт Саскачеван кожної середи.
Тел.: 543-3464

Aaron Denture Clinic
Затверджений дентистичний механік
10816 - 82 Аве.,
Полудневий Едмонтон
Bus. 432-7035 Res. 434-0493

Eaton's Hearing Aid Centre

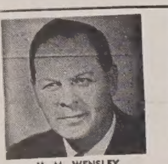

H. M. WENSLEY

● Повна обслуга слуховими апаратами
ТЕЛ.: 424-0181
EATON'S HEARING AID CENTRE, MAIN FLOOR
Member of the Alberta Hearing Aid Dealers Ass'n.

ЛІКАРІ — ЕДМОНТОН

Д-р І. Смульський
Лікар і хірург
303 Professional Bldg.,
10830 Jasper Ave.
Phone Office: 424-1814
for appointment

Д-р М. Снігурович
Лікар і оператор
3829 - 118 Ave.,
Едмонтон, Алберта
Phone Office: 479-4318
Res.: 479-4443

Д-р В. А. Шандро
Оператор, спеціяліст нирковиз недуг та залози (Простейт гленд), що регулює моч
Член Королівської Комісії Хірургів
Тел. офісу: 488-9797
дому: 439-2408
116 St. & 100 Ave.,
214 Le Marchand Bldg.,
EDMONTON, Alta.

Д-р Г. Стефаник
F.R.C.P.(C)
Лікар - спеціяліст внутрішньої медицини і кормової системи.
215 ACADEMY PLACE
11520 - 100 Ave.
EDMONTON 14, Alberta
Phone Office: 482-4744
Res.: 484-3821

Згорів грецький порон

Великий 11,647-тонновий грецький порон плив з грецьких портів Пірею та Корфу до італійського порту в Анконі з бл. 1,000 туристами. У віддалі 25 миль від італійського порту на пороні з невідомих причин вибухла пожежа, в час якої згинуло 24 пасажирів, що їх тіла віднайдено.

Скільки осіб згинуло, ніхто не знає, бо на кораблі не було списку подорожніх. Як вибух вогонь, 115 особова залога втратила голову і рятувала себе самих, залишаючи подорожніх напризволяще. Пасажири кидалися в моря, рятуючи себе, як могли. 400 пасажирів забрало ливанське вантажне судно, а 60 — совєтське судно „Свобода". Інших рятували малі судна, що були поблизу. На пороні було теж 150 автомобілів, які затонули.

Капітана корабля Д. Антіпаса арештовано за недбальство.

—o—

Міняють шпигунів

На пропозицію уряду Східної Німеччини відбулася виміна західнонімецьких шпигунів, арештованих у Східній Німеччині, та Східнонімецьких шпигунів, арештованих у Західній Німеччині. Німецька преса, не подаючи числа звільнених шпигунів, повідомляє, що це була найбільше виміна шпигунів в історії.

Дальші переговори в справі нормалізації відносин між Східною та Західною Німеччиною уряд Східної Німеччини узалежнив від звільнення арештованих шпигунів, з яких деякі сиділи в тюрмі вже кілька років. В рямцях виміни звільнено не лише арештованих під замітом шпигунства агентів, але й тих, що були засуджені. Їм подаровано дальшу кару.

—o—

· **Комунізуючі студенти** в Монтевідео, Уруґвай, домагалися від водіїв автомобілів, щоб їм платили окремий податок. Як ті відмовилися, вони забарикадували вулиці міста й запалили деякі будинки. Студентів розігнала поліція.

· **В Макареш, Мароко,** судять 159 осіб за спробу усунути від влади короля Гассана. Прокуратор домагається кари смерти для 17 осіб, для інших — досмертної тюрми.

· **Мехіко** звернулося до ЗДА, щоб звільнили від 10% податку товари, які вони продають до ЗДА. Відповіді ще не дістали.

Д-р Н. Д. Голубіцький
PHYSICIAN & SURGEON
603 TEGLER BLDG.
Phone: 422-4543
Res.: Ph.: 452-2907

Styles Denture Clinic
C. H. STYLES,
Certified Dental Mechanic
206 McLeod Bldg. — 424-9645
10128 - 100 St., Edmonton

ОБСЛУГУ — СТИЛЬ — НИЗЬКУ ЦІНУ
"окуляри які привернуть усміх на ваших очах".
Принесіть свою рецепту на окуляри до:
HALE OPTICAL
Тел.: 424-2318
10754 Jasper Ave., Edmonton

S A V E $ $ $ $
JASPER AUTO PARTS
Edmonton
SAVE UP TO 50%
Guaranteet Parts for ALL CARS & TRUCKS
PHONE: 599-6621
Mailing Address:
Box 262, St. Albert, Alta

· **Західна Німеччина** перестала розшуки за морськими мінами, які ведено від закінчення війни. Обчисляють, що в Балтійському та Північному морю є ще бл. 10,000 бомб, але вони вже не загрожують вибухом, бо їх батерії вигасли.

ОГОЛОШЕННЯ НОВОЇ РЕЧОВИНИ, ЩО ГОЇТЬ: СТЯГАЄ ГЕМОРОЇДИ

Ексклюзивна лікувальна субстанція, як перевірено, стягає гемороїди й направляє ушкоджені клітини.

Славетний інститут для дослідів винайшов єдину в своєму роді субстанцію, що стягає гемороїди безболісно. Вона усуває сверб і прикрість до мінут і приспішає лікування ушкодженої, запаленої тканини.

В кожному випадку, коли уступав біль, стягалося також ушкоджене місце.

Найважніше з усього те, що наслідки були такі досконалі, що ця поправа тривала багато місяців.

Цього доконано новою лікувальною субстанцією (Біо-Дуне) яка швидко помагає гоїти ушкоджені клітини.

Тепер Біо-Дуне можна мати як масть і в формі під назвою Preparation H. Питайте за ним в дроґсторах. Будете задоволені, або звернуть вам гроші.

ПОТРІБНО СТОРОЖА
("кертейкера")

в домівці Українського Національного Об'єднання (УНО) в Едмонтоні.

Зацікавлених просимо зголошуватися телефоном на ч.: 476-7029

"Take one Labor Day... add wonderful food..."

RECIPE FOR HOLIDAY FUN

Take one Labor Day . . . add wonderful food from the outstanding variety at Safeway. Combine with family and friends. Add dashes of good humor and relaxation. Blend well at your favorite picnic spot. Serve up a grand time for all! Safeway's low prices in all departments will make this economical and enjoyable fare. (Spread the word. Help everyone to enjoy summer's last long holiday!)

SAFEWAY
CANADA SAFEWAY LIMITED

ЗМІНА АДРЕСИ

10 ЦЕНТІВ

Коли змінюєте місце свого перебування, випоеніть цю картку витніть та негайно перешліть на адресу Адміністрації "У.В.":

UKRAINIAN NEWS, 10967 - 97 St., Edmonton 17, Alta

Ім'я і
стара адреса: ....
....
Ім'я і
....
нова адреса: ....

(Адресу писати по-англійськи)

Організують поїздку до Буенос-Айресу

У Торонті й Ню Йорку вже організують поїздку літаками до Буенос-Айресу на відкриття пам'ятника Шевченкові. Торжество відбудеться в неділю, 5 грудня.

Пам'ятник, виконаний за проєктом скульптора Лева Молодожанина, стоятиме в парку Трес де Февреро.

Аргентинські українці сподіваються численної участи земляків з Бразилії, ЗДА, Канади та інших країн.

Студит буде вивчати біблійні науки

Молодий студит о. Євтимій Волинський пильно підготовляється, щоб посвятитися біблійним наукам.

Він є сином Василя та Ксені Волинських, що живуть в Едмонтоні. Їхній син, який торік став священиком, цими днями приїхав додому на відвідини.

«Я маю ще закінчити п'ятий рік богословського факультету Римського університету для поширення віри, а потім буду продовжувати студії в Біблійному інституті в Римі або в Біблійній школі в Єрусалимі», сказав гість «УВістям».

Біблійна школа в Єрусалимі (її ведуть французькі домініканці) і Біблійний інститут (єзуїтів) у Римі є двома передовими католицькими школами біблієзнавства.

На цю пору в манастирі «Студіон» біля Риму є вісім ченців-студитів, між ними три іконописці; у Вудстоку, Онт., є сім.

Настоятелем «Студіону» є о. Антін Рижак.

BAYDALA Drug Stores

- Parkade (Cor. 103 St. & Jasper Ave.)
- Avord Arms (Avord Arms Bldg.)
- Northgate Professional Bldg. (12948 - 97 St.)

Specializing in Wigs — Radios — Prescriptions

"OPEN TILL MIDNIGHT ALWAYS"

Пачки до Европи й Азії

Найстарша висилкова фірма на західну Канаду, яка висилає найкращої якости матеріяли англійського виробництва і готові речі всякого роду.

Також приймаємо речі, куплені в Канаді, за котрі мусимо брати всі оплати, що нам наложені.

Оплата за висилку пачки з Англії 14.75 дол. без різниці, чи пачка коштує 60.00 дол. чи 300.00 дол.

М. Лаврин

Overseas European Trading Co.

TEL.: 424-6860 10531 - 97 Street

EDMONTON 16, Alberta

ВАЖЛИВЕ ДЛЯ ВЛАСНИКІВ ДОМІВ

Кошториси даром

З ФАБРИКИ ДО ВАС

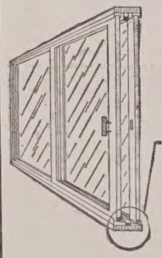

Похиле підвіконня включує:

— вінілеву щілину (не допускає морозу)

— система для пересування ніколи не справляє клопоту

Ми можемо прикрасити Ваш дім цими чудовими дверми „Суприм" до патіо

СТАРЕ НОВЕ

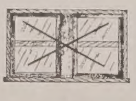

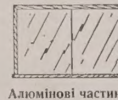

Алюмінові частини до розсування на боки зі сіткою та забезпечення перед бурею.

СТАРЕ НОВЕ

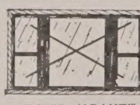

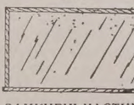

10 РОКІВ ҐАРАНТІЇ НА ЗАМКНЕНІ ЧАСТИНИ

Професійна інсталяція

SUPREME WINDOWS LTD

429-0833, Evenings 475-2597 9654 - 106A Ave.

ЗАЯВА І ПЕРЕСТОРОГА ВЛАДИК АМЕРИКИ

Московське рішення «безпідставне»

Рішення недавнього собору Російської Православної Церкви «визнати уневажнення унійних актів» у Бересті (16 сторіччя) і на Закарпатті (17 сторіччя) зовсім безпідставне, бо «не було ні одного контрагента, який мав би право уневажнити котрийнебудь зі згаданих унійних актів», каже заява п'ятьох українських католицьких єпископів ЗДА.

Опублікований документ водночас подає пересторогу духовенству й вірним, щоб «не дали себе зводити інтриґами, сплетнями» тих, що «намагаються підважити авторитет Христового намісника-папи».

Текст заяви і перестороги:

«У днях від 3 травня до 2 червня ц.р. в Загорську коло Москви відбувся собор державної совєтсько-російської Православної Церкви, на якому, згідно з наказом комуністично-большевицької влади, новим московським патріярхом обрано крутицького і коломенського митрополита Пімена (Ізвєкова). На тому ж соборі ухвалено низку постанов, що відносяться до напрямних совєтської Русскої Православної Церкви. Як повідомляє офіційна совєтська пресова аґенція ТАСС, «рішено визнати уневажнення унійних актів, довершених з Римо-Католицькою Церквою в Бересті (16 сторіччя) та (17 сторіччя) за події історичного значення».

«Ми, підписані Владики Української Католицької Церкви в ЗДА, однозгідно стверджуємо, що ні один український католицький єпископ, архиєпископ чи митрополит, чи то в своєму імені, чи то в імені підчиненого йому духовенства або вірних упродовж існування т.зв. Берестейської унії, тобто від 1596 р. по сьогодні, й від часу існування т.зв. Ужгородської унії від 1646 р. по сьогодні ніде ніколи не уневажнив згаданих „унійних актів".

«В ім'я історичної правди ми, підписані Владики, натомість стверджуємо, що впродовж 375 років існування Берестейської унії і 325 років існування Ужгородської унії, десятки українських католицьких єпископів, архиєпископів і митрополитів, сотні українських католицьких священиків, ченців і черниць та тисячі українських католицьких вірних, своєю мученичою кров'ю, тюрмами, засланням на каторжні роботи й смертю ісповідників засвідчили вічну живучість, правну непорушність та життєву стійкість цих „унійних актів".

«Ми, підписані Владики Української Католицької Церкви в ЗДА, однозгідно стверджуємо, що т.зв. „скасування унії" на українських землях Галичини й Закарпаття в 1946 і 1949 рр. відбулося насильно, під натиском і з активною поліційною допомогою совєтського уряду, після військової займанщини Галичини і Закарпаття та після ув'язнення усього українського католицького єпископату. А тим самим не було ні одного контрагента, який мав би право уневажнити котрийнебудь із згаданих „унійних актів".

«Тож з історичного боку безпідставним є „визнання уневажнення унійних актів" собором Совєтсько-Русскої Православної Церкви, бо ні собор, ні московський патріярх ніколи впродовж історії свого існування не мав, не має і не може мати якоїнебудь юрисдикції і влади над Українською Католицькою Церквою, об'єднаною з Апостольським престолом під зверхністю найвищого Архипастиря, Христового Намісника, Папи».

«Одночасно, ми, підписані Владики Української Католицької Церкви в ЗДА, перестерігаємо наше духовенство, чернецтво й наших вірних, щоб вони не дали себе зводити інтриґами, сплетнями чи підшептами тих, які під впливом цієї голослівної й обманної, не опертої на ніякій історично-правній основі „постанови" собору совєтської Русскої Православної Церкви, намагаються підважити авторитет Намісника Христового-Папи та захитати цією Петровою скалою, на якій наш Спаситель Ісус Христос побудував Свою Церкву».

«Впродовж тисячоліття ісків, ісповідників св. католицька Церква з кожночасного її переслідування завжди обновлювалась і відроджувалася до нового життя. Цю обнову й силу до життя давала, дає і буде давати нашій Церкві кров наших мучеників, ісповідників св. католицької віри на розлогій українській землі».

«Хай цей „посів крови", що його хоче „уневажнити" сьогоднішній московський патріярх Пімен, буде для нас закликом і прапором наших змагань за права і привілеї Української Помісної Католицької Церкви».

Текст заяви й перестороги підписали: митрополит Амвросій, єпископи Йосиф (Шмондюк) і Ярослав (Габро) та єпископи-помічники Іван (Стах) і Василь (Лостен).

Минулого місяця вони мали нараду в Філядельфії.

Коментар «УВістей» до опублікованої заяви й перестороги — в редакційній статті в цьому числі газети.

ВІД ФЛЬОРЕНЦІЇ ЧЕРЕЗ БЕРЕСТЯ — КУДИ?

ПОЛЬСЬКИЙ АВТОР ПРО «ЕКУМЕНІЧНІ ДЕКЛЯМАЦІЇ»

(вм) До чужинців, що цікавляться теперішнім станом Української Католицької Церкви, не приховуючи своєї прихильности до неї, належить, між іншими, польський еміґраційний поет, літературознавець і публіцист Юзеф Лободовський.

Лободовський має в своїм письменницькім дорібку такі поетичні твори польською мовою на українські теми, як „Золота грамота" чи „Пісня про Україну", має твір, що стоїть на межі полемічної літератури („Триптих про вбиту Церкву"), а також пише цикл статтей про Українську Католицьку Церкву, до якого належить уже зреферована в нашій пресі й навіть перекладена на українську мову стаття „Тінь Поссевіна" (див. „Культура", Париж, березень 1970).

Недавно Лободовський опублікував у польськім еміґраційнім тижневику „Дзєннік Польскі" дві статті, з якими хочемо ознайомити наших читачів.

Перша стаття, надрукована 17 липня 1971 р., має заголовок (подаємо в перекладі) „Чи в'язень Ватикану?". Намагаючись реферувати останні події в Українській Католицькій Церкві якнайбільше безсторонньо, автор пересипає свою розповідь цитатами, вибраними з автентичних листів та уривками з часописних статтей.

Починає він згадкою про — як він каже — „видовище" у філядельфійській катедрі 25 травня 1971 р., коли вірні під час хіротонії двох єпископів-помічників збірно рецитованим словом „анаксіос" заперечували законність цього церковно-канонічного акту.

Далі автор інформує необізнайомленого зі справою польського читача про прагнення Української Католицької Церкви в діяспорі організуватися на правах окремого патріярхату під проводом верховного архиєпископа і кардинала Й. Сліпого і про неґативне ставлення Ватикану до цих прагнень.

Після згадки про лист кардинала Тіссерана з запереченням українцям навіть їх національної назви автор розбирає справу заборони Блаженнішому Йосифові виїхати з Ватикану до Канади на синод єпископів очолюваної ним Церкви.

Підкреслюючи намагання української опінії зберегти в цій ситуації духову рівновагу, Лободовський указує, що преса не обвинувачує прямо Папу Павла VI, а радше схиляється до припущення, що він як слід не поінформований. Все ж таки, кривда мусить бути направлена.

В тому напрямі було проведено моральний натиск на обох номінатів у Філядельфії, щоб зреклися своїх достоїнств, якщо не хочуть бути усунені поза рами української спільноти в ЗДА.

„Де правда?" — питає автор. Він не думає, що українська опінія піддалася нагальним почуванням національного екстремізму. Українці вказують на групу духовників Ватикану з різко проросійською орієнтацією. Вони мають вплив на найближче оточення Папи. З-поміж них кард. де Фюрстенберґ у листах закликає українських єпископів до недослуху верховному архиєпископові. Шукаючи правди, Лободовський наводить думки й переконливі арґументи, вибрані з листа Блаженнішого Йосифа до тих самих єпископів, які, за винятком митроп. Амвросія, дали підтримку його пропозиціям у справі патріярхату.

При згадці про „могутні фактори, яким дуже залежить на недопущенню до створення українського патріярхату", автор цитує твердження Блаженнішого Йосифа, що „єдиний арґумент проти патріярхату полягає в тому, що його не бажають собі Москва і Варшава". Щодо Варшави, то, на думку Лободовського, вона робить це під тиском „кремлівських товаришів", і було б добре, якщо б польський єпископат різко відмежувався від цих інтриґ і не прикладав руки до москвофільських акцій у Ватикані.

Згадавши, що в Українській Католицькій Церкві та в цілій спільноті виникла «дезорієнтація», автор думає, що Рим повинен або поступитись, або взяти на себе всі наслідки всенародного обурення. Справа, пише Лободовський, має „політичну підшивку": Москва не бажає об'єднання українських католиків, а Ватикан веде з нею неоплатний і шкідливий „флірт".

Кінцева думка Лободовського: „Не добре, коли архиєпископа, мученика за Унію, майже чудом вирваного з совєтського табору, його вірні уважають за „в'язня Ватикану," хоч би тут ішло і про „позолочену в'язницю".

Друга стаття „З Фльоренції через Берестя до Москви" (цит. публ. з 31 липня 1971) накреслює коротко розвиток унійної ідеї у Східній (а тим самим у Русько-Українській) Церкві від Фльорентійської унії 1439 р. почерез Унію в Бересті 1596 р. до теперішніх часів, коли її знищено (а почасти загнано в катакомби) в Україні.

Тепер Москва повела наступ на її останки, збережені в діяспорі. Не маючи практичної можливости зліквідувати ці єпископства власними руками, Москва намагається намовити Ватикан, щоб „перекреслив Берестейську унію" за таку ціну, що нібито може прийти до зближення між Православною Церквою (режимовою) і Ватиканом. Автор називає ці пусті обіцянки „екуменічними деклямаціями".

Ватикан веде розмови з патріярхом Піменом, митрополитом Нікодимом та іншими, що віддалися цілковито на політично-пропаґандивні послуги червоної Москви.

Тут Лободовський наводить аналогію з історії: папа Пій II у XV стол. намагався охрестити турецького султана Мохаммеда II з цілим турецьким народом, але скоро отряс з себе оманні ілюзії та проголосив хрестоносний похід проти турків. Тепер представники папи знов переговорюють з партнером, якому довіряти не можна. Москва за посередництвом московського патріярхату намагається підпорядкувати собі щораз свіжі парафії й Церкви по всім світі.

Православний єпископ Штутґарту (Західна Німеччина) підняв недавно прилюдний голос остороги перед затіями московської патріярхії, яка вже посадила в Дюссельдорфі „свого" єпископа, голяндця ван дер Менсбрюґґе.

Становище, в якому опинилася „Греко-католицька Церква", пише Лободовський, дає підстави до хвилювання, і треба радикальних рішень, якщо не має дійти до конфліктів з непередбаченими наслідками. Бо ось Східня конґреґація відкидає вимогу створення патріярхату Української Католицької Церкви, а кард. Сліпий не поїхав до Канади; монс. Казаролі „забув" про мільйони східних католиків.; Ватикан призначає на власну руку єпископів, а серед вірних зростає обурення і нехіть до тих владик, що, як, напр., митрополит Сенишин, не рахується з авторитетом кард. Йосифа Сліпого.

«Невже дорога, розпочата перед п'ятьма століттями у Фльоренції, ведучи через Берестя, мала б остаточно застрягнути у Москві?» — питає наприкінці Лободовський.

Наш виховний ідеал

(закінчення з 2 стор.)

вають з поняття особистости, що її обмеження відчувається завжди болюче, — навіть в інтересах загалу».

І найкращою ілюстрацією тої духово-філософічної постави може бути думка українського філософа — Сковороди, який посувається так далеко, що індивідуалізм у людині ідентифікує з Божою присутністю в людині. „Внутрішня людина" (отже сконцентрована на себе) це для нього щойно справжня людина, — ба, що більше, „надлюдина", Боголюдина, сам Христос!

«Дійсна людина — для нього — та Бог — одно й те саме!»

А треба пам'ятати, що не хто інший, а Сковорода — поруч з Гоголем та Шевченком — уважався найкращим виразником української духовости (за І. Мірчуком, Я. Яремою чи М. Шлемкевичем!).

Зовсім аналогічно у народніх звичаях та віруваннях, які виразно підкреслюють індивідуальність навіть дитини. І так, напр. український етнограф Б. Микитюк звертає увагу, що при колядуванні побажання складається окремо кожному, — навіть для немовлят, які трактувалися як окремі індивіди чи одиниці.

Звичайно, людина з таким відчуттям своєї індивідуальности, мусіла мати розуміння рівности, і вона змагала до рівности, отже, до знищування станових чи клясових перегород. Це змагання проявилося вже в княжі часи, коли на Заході засадничо панував феодальний лад, тобто лад зі замкненими суспільними верствами, коли був неможливий або бодай дуже утруднений перехід з одного стану до другого.

В Україні три основні верстви населення — бояр, вільного загалу й невільників — не мали того характеру замкнених станів, і перехід з однієї верстви до другої був розмірно легкий.

Викладає в університеті історію України

Найближчими днями в Албертському університеті в Едмонтоні професор Іван Рудницький починає виклади історії України та історії Східної Европи.

«Професор Рудницький є дуже добрим знавцем, і ми радіємо, що він буде з нами», сказав один з його університетських колеґ.

Зголошення студентів, що бажають вивчати історію України, слід подавати в департаменті історії.

Уряд попереднього прем'єра Г. Строма дав 10.000 дол. на створення катедри історії України; від Шевченківської фундації одержано 5.000.

Історик Іван Лисяк-Рудницький народився 1919 року у Відні. Закінчив середню школу у Львові. Навчався в університетах Львова, Берліну, Праги, де здобув ступінь доктора філософії. Продовжував студії в Женеві в Інституті міжнародних студій, потім у Колумбійському університеті.

Навчав у чотирох університетах ЗДА як викладач і доцент. 1967 року став надзвичайним професором («ассош'єйт професор») Американського університету у Вашінґтоні.

Брав участь у наукових з'їздах істориків. Торік у серпні був у Москві на міжнародному з'їзді істориків, звідки поїхав до Києва й Львова, щоб зустрітися з тамошніми історикам.

Темою докторської дисертації Ів. Рудницького була «Політична думка Михайла Драгоманова». В історичних журналах різних країн він опублікував багато статтей з новітньої історії України. Він є співпрацівником «Енциклопедії українознавства». До друку підготовляє листи Вячеслава Липинського.

ХРАМОВЕ СВЯТО В ЕДМОНТОНІ

У неділю 19 вересня катедральна парафія св. Йосафата святкує храмове свято. Врочиста Літургія о 10 год.

ГРАЙТЕ В КРУГЛІ

Братство українців-католиків Едмонтону 21 вересня о 7-ій годині вечора починає сезон гри в круглі («боллінґ») у приміщенні «Одіон Бовл», 97 вул. і 135 авеню.

Охочих грати просять зголошуватися негайно: тел.: 454-8498.

Наталка ДОБРОЛІЖ-МАЇВСЬКА

- Мистецький керівник танцювального ансамблю «СОКІЛ»
- Інструктор і хореограф українських балетів у "ALBERTA BALLET CO".
- Бувша солістка і хореограф танцювального ансамблю «ШУМКА»

відкриває

ШКОЛУ УКРАЇНСЬКИХ ТАНЦІВ

для дітей шкільного віку і молоді.

Приймаються початківці і заавансовані учні. Навчання буде відбуватися у Parkview Community League — 9135 - 146 St.

За інформаціями телефонувати: 489-4314 або 488-9155

Чартеровий літак до Арґентини

НА ПОСВЯЧЕННЯ ПАМ'ЯТНИКА ТАРАСА ШЕВЧЕНКА

що відбудеться 5 грудня 1971 р. в Буенос Айрес

Літак відлітає з Торонта 27 листопада, а вертається 17 грудня

ПОБУТ В АРҐЕНТИНІ: 19 ДНІВ

Ціна за переліт до Буенос Айрес і назад 350.00 долярів

З Едмонтону до Торонта і назад $146.00 долярів

РАЗОМ з Едмонтону до Буенос Айрос: 496.00 долярів

Наше бюро полагоджує справи всяких подорожей.

За ближчими інформаціями звертайтеся до:

Іван ДОРОСЕВИЧ — Байрон МЕТЕСОН

Astro Travel Service

10019 - 103 Ave. Centennial Bldg. Tel.: 423-2351

Edmonton, Alberta

УКРАЇНСЬКА ВДАЧА І НАШ ВИХОВНИЙ ІДЕАЛ

Володимир ЯНІВ

Частина третя

I

Тільки примітивна людина може бути вповні собою вдоволена, — тільки безкритична одиниця може вірити, що її вдача досконала, — що вона має самі прикмети без хиб. Подібно примітивним був би погляд безкритичних середовищ чи спільнот, що, мовляв, дана спільнота має тільки позитивні диспозиції, тобто тільки добрі, світлі, гарні психічні даності, без недостач, без слабости й без хиб.

У світлі тієї — зрештою, очевидної — констатації, проблема виховного ідеалу у зв'язку з етнопсихологією чи вдачею даного народу представлятиметься у дещо спеціяльний спосіб: ідеться про такий виховний ідеал, який рахуючися з вдачею народу та дбаючи про те, щоб утримати в загальних рисах вдачу народу (необхідну для збереження духової самобутности), вказував би одночасно, як виховну ціль, скріплення національних прикмет з рівночасним послаблюванням національних хиб.

Це завдання, чи — сильніше: цей постулят зрозумілі в кожній спільноті, яка прагне до розвитку, до поступу, до досконалости. Але ця вимога має своє спеціяльне значення для української, отже, недержавної, поневоленої нації.

Річ у тому, що століття неволі, — майже постійне поневолення мусить призвести до шукання причин трагічної ситуації. Українська історіософія довгий час дошукувалася джерел наших історичних трагедій у геополітичному положенні на перехрестях доріг без природних охоронних границь чи в числовій перевазі ворогів, які іноді саме коштом українських земель, — конкретно: домовленням щодо поділу українських земель між себе, доходили до взаємного порозуміння, як цього виявом став Андрусівський чи Ризький договір між Польщею та Москвою, між якими лягло більше ніж чвертьтисячоліття (точно 254 роки: Андрусів 1667, Рига 1921!), що дійсно вказує на певну закономірність політичних напрямних наших сусідів.

Але поруч з тою, в свій час загальноприйнятою, спробою з'являється після наших визвольних змагань ще інше намагання виясновати політичні катастрофи: нашою вдачею, — нашими національними хибами. Причини нашої долі мали б бути не поза нами, а в нас.

Тому, м.ін., питанням української вдачі між двома світовими війнами займаються більше публіцисти, ніж вчені, і аналізі української духовости є в великій мірі присвячені два найповажніші ідеологічно-програмові твори тієї доби: «Листи до братів хліборобів». В. Липинського та «Націоналізм» Д. Донцова. Коли перший закінчує свою працю латинського приповідкою: «Санабілес феціт Деус націонес», тобто «Видужними-вилікувальними сотворив Господь народи», тоді другий як мотто своєї книги ставить цитату з відомих патріотичних промов німецького філософа Й. Г. Фіхте, що «Тільки повне перетворення, лише початок цілком нової духовости може нам допомогти». Якже ж багатомовною є та збіжність чи, вірніше, тотожність поглядів двох завзятих ідеологічних опонентів! У тому самому напрямі ідуть згодом шукання Юрія Липи чи Дарії Віконської (К. Федорович-Малицької).

II

Цей неспокій творчого шукання переходить від ідеологів і на дослідників, і теоретично-наукова праця над українською етнопсихологією знову пожвалюється, хоч і без безпосереднього практичного спрямування, зокрема в середовищі УВУ.

До інтерпретації українських ідеологів схилюється і модерна українська історіософія устами одного з найдинамічніших сучасних дослідників, о. А. Г. Великого. Тільки як міжвоєнні ідеологи, виходячи від катастроф, бачили українську вдачу насамперед у її хибах й малювали її у темних барвах, тоді наш історіософ бачить на широкому тлі тисячоліття української минувшини факт, що не зважаючи на всі лихоліття, на всі катастрофи, на повторні доби „руїни", український нарід таки перетривав. І цей факт він вияснює з оптимістичним спрямуванням: данностями української вдачі. У протиставленні до українських ідеологів, які наголошували радше хиби, о. Великий вказує радше на наші духові прикмети, — на ту поставу, яка вправді не шукала ні державно-політичної, ні господарсько-економічної сили й експанзії, але змагала до моральних вартостей, які клалися на поняття „української слави', — в розумінні синтези добра, краси, правди та справедливости.

З тої постави випливає й традиційний оптимізм українського народу, який є джерелом витривалости й відпорности, що дозволили перетривати тисячоліття лихоліть.

Якої б концепції не триматися — песимістичної українських ідеологів, невтрально-об'єктивної українських психологів чи оптимістичної сучасного історіософа, — то все одно ясно зарисовується вага проблеми української національної вдачі з погляду нашого державного життя чи, точніше, з погляду змагання до власної держави й наших історичних трагедій.

Щоб поставити проблему виховного ідеалу, як певного прицілу, до якого треба йти, щоб послабити наші національні хиби, не затрачуючи наших національних прикмет (чи навіть скріплюючи їх) і зберігаючи при тому певну рівновагу, щоб не затратити нашої етнопсихічної відрубности, зокрема у відношенні до сусідів, треба насамперед усвідомити наші психічні диспозиції чи навіть поклясифікувати їх за позитивними чи негативними вартостями, тобто упорядкувати їх за прикметами та хибами.

Звичайно, виконання такого завдання в цілій ширині вимагало б далеко більше часу, ніж тут ми маємо. Адже ж треба б, власне, зіставити погляди всіх наших етнопсихологів з їхньою оцінкою констатованих диспозицій. Але можна також — і, в нашому випадку, ми мусимо це зробити — обмежитися до кількох основних проблем, як вони зокрема виявилися у світлі критики української вдачі, — в світлі тої критики, що випливала з болю невдачі, яка безпосередньо після визвольних змагань видавалася трагедією.

У даному випадку панує в українських публіцистів доволі велика однозгідність, і вона находить своє потвердження в наукових дослідах, що основною причиною невдачі був вибуялий український індивідуалізм, який, щоправда, поєднує нас у певному змислі з індивідуалістичною Европою, але — перейшовши межі — веде нас над провалля анархізму.

«У вдачі українського народу переважає особиста воля», зауважує вже Костомаров понад 100 років тому, додаючи, що у великоросів, тобто москалів «переважає загальність».

Про український „анархічний індивідуалізм" говорить згадуваний Липинський у своїх „Листах". У Дм. Чижевського, в характеристиці українця, є мова про „визначення великої цінности за кожним індивідуумом, — права для кожної людини на власний шлях".

Різкіше формулює ту думку Я. Ярема, говорячи про духовий егоцентризм, апотеозу індивідуальної духовости.

«Безмежний індивідуалізм», — докидає зі свого боку І. Мірчук, який ще говорить про те, що в українців „я" творить своєрідний конституюючий принцип, — що „їх філософічне думання, їх розуміння моралі, творення правних норм, а передусім практична діяльність випли-

(закінчення на 3 стор.)

Дають роз'яснення про московську «етикету»

В час недавнього московського собору, що вибрав патріярха Пімена, американські газети подали багато «перекручених вісток», а то й «вигадок», нарікає журнал «Ван Черч» (Одна Церква), що є органом московської патріярхії у ЗДА.

На деякі заяви московського патріярха не варто посилатися, бо вони зроблені з уваги на потребу «етикети», каже той журнал.

Останнє число нюйоркської патріяршої публікації повністю відведене виборам нового патріярха Пімена.

Нікодим. Перед собором митрополит Нікодим, відомий московський «екуменіст», написав декілька статтей про заслуги померлого патріярха Алексея і нову ролю московського патріярхії. В «Журналі московської патріярхії» (ч. 4, стор. 16) він твердить, що царський уряд не дозволяв вибрати партіярха, бо той був би усунув «чиновника — очолювача Церкви в придворному мундирі» (оберпрокурора синоду). Совєтський режим не робить такої перешкоди. «Російська Православна Церква зайняла правильну позицію у відношенні до нового державного устрою й гідно здійснює свою спасенну місію в зовсім нових умовах життя нашого народу, нашої Батьківщини».

Сподівався він стати патріярхом? Деякі американські кореспонденти з Москви повідомляли, що Нікодим прикро вражений перемогою Пімена, що між ним і Піменом тепер напружені відносини.

Такі вістки виссані з пальця, каже «Ван Черч». Митрополит Нікодим особисто подбав, що багато гостей з-за кордону приїхало на собор, хоч він знав, що його виберуть на патріярха.

Пімен. Про Пімена (Ізвєкова), що став наступником патріярха Алексея, американські кореспонденти писали як про людину невисокого розуму і низької услужливости. Нового патріярха вибрав совєтський режим, ще поки його вибирали учасники собору.

На цей закид «Ван Черч» дає досить щиру відповідь: «Невідомо, якою мірою держава впливала на вибори нового патріярха, але є річчю очевидною, що Церква сама навряд чи вибрала б войовничого противника совєтського режиму на патріярха».

Перед собором патріяший «місцеблюститель» (виконуючий обов'язки) Пімен написав похвального листа Косигінові. За влади Хущова, який вів дуже гостру протирелігійну боротьбу і позакривав багато церков, Пімен прилюдно заявив, що в СССР ніякого релігійного переслідування немає.

З цих двох видадків не можна робити будь-яких висновків, каже «Ван Черч»: «Совєтознавці вже давно звернули увагу, що такі прилюдні заяви й офіційні чемності є конечною вимогою етикети».

Куроєдов. Голова Ради для справ релігій при Раді міністрів СССР В. Куроєдов, який є давнім «оберпрокурором синоду» в новій, совєтській формі, визнає важливість етикети. Він висловив своє задоволення, що патріярх Пімен одержав привітального листа від президента Ніксона і папи Павла VI. Це свідчить про престиж Російської Православної Церкви, сказав він.

Учасників собору приміщено в готелі «Росія». З Москви до Загорська вони їздили автами, що їх дав до розпорядження уряд. Поліція, що стояла здовж шляху, не тільки дбала про порядок, а й вітала церковних достойників.

Журнал «Ван Черч» подає ще інші подробиці етикети.

У Москві відбувся великий концерт релігійної музики. Державна симфонічна оркестра під керуванням Є. Свєтланова грала Чайковського увертюру «1812 рік» з могутнім гомоном дзвонів. До державної оркестри додали ще й 36 вояків совєтської армії в мундирах!

Потім московський церковний хор співав низку пісень. На цей концерт вхід був тільки за запрошенням. З уваги на етикету.

Учасники собору вислали листа, в якому висловлюють «глибоке признання совєтському урядові за його діяльність, спрямовану на процвітання нашої Батьківщини і зміцнення тривалого і справедливого миру між народами» («Ізвєстія», 6 червня 1971).

Тов. Куроєдов в імені совєтського уряду дав в готелі «Україна» великий бенкет на пошану нового патріярха.

На торжестві інтронізації, що відбулося в патріяршім Богоявленськім соборі, був не тільки Куроєдов, а й інші представники уряду.

ДИРИГЕНТ ЗАЛИШАЄ РОБЛИНСЬКУ КОЛЕГІЮ

Диригент д-р Павло Маценко залишає Роблинську колегію ім. св. Володимира, де він вісім років вів хор і навчав літургійних співів.

Музикознавець Маценко, родом з Харківщини, належить до найкращих знавців історії церковної музики в Україні. Йому тепер — 73 роки.

ВЕДМІДЬ ГРИЗЛІ живе у західній Канаді. Хоча він мандрує здаля від стежок цивілізації, все таки туристів остерігають уникати зустрічі з цим лютим звірем, що важить 650 фунтів.
фото „Канадська сцена"

УКРАЇНСЬКІ ПРОТЕСТАНТИ ПІВНІЧНОЇ АМЕРИКИ

В оборону православних і католиків

Українські протестанти Північної Америки виступили в оборону Української Православної Церкви та Української Католицької Церкви, ухваливши протест «проти втручання Російської Православної Церкви в життя і працю інших Церков і в релігійне життя неросійських народів».

Головна управа Українського Євангельського Об'єднання осудила постанову недавнього собору московської патріярхії.

У заяві кажеться: «У зв'язку з тим, що собор Російської Православної Церкви, який відбувся при кінці травня і на початку червня 1971-го року в Загорську біля Москви, між іншим, поновно підтвердив ліквідацію Української Католицької Церкви, як і зробив постанову, щоб зміцнити заходи для підпорядкування під організаційну зверхність московської патріярхії і Української Автокефальної Православної Церкви, яка існує у вільному світі, головна управа Українського Євангельського Об'єднання Північної Америки на своєму засіданні, яке відбулося 24-го липня 1971 року в Торонті, постановила рішуче запротестувати проти втручання Російської Православної Церкви в життя і працю інших Церков і в релігійне життя неросійських народів».

«Ні для кого не є ніяким секретом, що ця Російська Православна Церква є в васальній залежності від атеїстичної влади, яка керується відвічними імперіялістичними й колоніяльними аспіраціями кремлівських володарів, незалежно від того, якого кольору вони не були б. Відділивши Церкву від держави і поборюючи її всякими найбільш непристойними способами, тим сучасним володарям нарешті слід відділити також державу від Церкви та не втручатися в її внутрішнє життя, давши нарешті всім віроісповіданням і релігійним спільнотам у своїй країні повну релігійну свободу і незалежність. Відомо, що й сьогодні йде там жорстоке обмеження та переслідування релігійного життя і релігійних діячів, особливо тих, які мають відвагу домагатися повної релігійної свободи».

«Про своє релігійне життя і приналежність мають рішати самі вірні і дані народи, без втручання в ці справи «старшого брата», чи то совєтського уряду, як це сталося там з ліквідацією в найбільш інквізиційний спосіб Української Автокефальної Православної Церкви, Української Католицької Церкви, а також Української Євангельсько-Реформованої і Лютерської Церков, які були ліквідовані совєтською владою без якогобудь протесту з боку Російської Православної Церкви, себто за її тихою згодою».

«Досьогодні нічого не відомо про те, де і як загинули маси духовних і світських і світських церковних діячів і вірних, між ними і митрополит Українької Автокефальної Православної Церкви — Василь Липківський, якого вповні можна вважати українським Іваном Гусом. Таке втручання порушує основні права людини і народів на їхнє вільне і незалежне життя, які є дані їм самим Творцем, а навіть на папері загварантовані Об'єднаними Націями, до яких належить і Совєтський Союз».

НЕ ВБИВАЙ

Історична повість (64)

БОГДАНА ЛЕПКОГО

Дивіться духи смоленських князів, нащадки Ярослава й Мономаха, ваш наслідник вашими слідами ступає!

Біля царя Меншіков і Шереметев, за ним його бояри й генерали, всі близькі йому і — його дубині. Щасливі, бо цар в днях тріюмфу не б'є, хіба жартом, скорше милує вірних слуг своїх, кого орденом, кого землею, кого тим, що за ухо потягне. Ласкавий цар в день своїх тріюмфальних в'їздів. Ніхто не святкував їх так гучно і так довго, цілий тиждень... щоб пам'ятали, як тріюмфально в'їздив у город побідоносний цар.

Переїхали, перейшли. Тягнеться здобутий на шведах обоз, вози й візки, навантажені всяким добром. Позаду хворі й ранені. І тим довелось звеличувати царя. Деяким не довелось. Померли на возах. Лежать горілиць і незамкненими, скляними очима дивляться на чуже, мрачне й невеселе осіннє небо, засіяне хмарами сполошених воронів і галок.

Грають дзвони на смоленських церквах, від гуку гармат розсипаються старі городські мури, останні свідки колишніх, княжих часів.

Цар Петро святкує побіду біля Лісного.

* * *

Після в'їзду пир. Цар, ґенерали, бояри. Запрошено й деяких шведських старшин. Просьба, чи приказ? Один не пішов. Кулю в лоб собі пустив.

«Молодець!» — гукнув цар, почувши про цей інцидент. «Їй Богу, молодець. Вип'ємо за його хоробру душу».

Випили.

«А тепер п'ю за здоровля полонених шведів, учителів моїх у воєнному ділі. Спасибі, що так добре вчили, чого доказом побіда під Лісним».

Цар у знаменитому настрою. Вже третій раз гримнув кулаком Меншікова по коліні, диво, що не сторощив. Здорово їсть, а ще більше п'є, найбільше анижівку. Жовті, глиняні лиця червоніють, очі випулюються, чуприна підноситься, як грива. Цар нагадує лева, що ось-ось вискочить із клітки і розідре когось.

«Жаль, що нема між нами гетьмана Мазепи. Дотепний чоловік. Не те, що ви», — каже цар.

Царські люди солодко всміхаються, ніби не знати який комплімент почули.

«Іван Степанович особливо гарно латинською мовою жартує. Вигадує такі сміховиті слова, що хоч кладися. Налийте мені анижівки. П'ю за здоровля Івана Степановича Мазепи».

Випивають.

«Іван Степанович, може, вже й не живе», — завважив хтось із царських людей.

«Іван Степанович хитрий, він перехитрить і смерть», — жартує цар.

«Що хитрий, то правда», — завважує Шереметев. «Більше хитрий, як вільно гетьманові війська козацько-запорожського його величества царя».

Цар дивиться на Шереметева уважно. «Не розумію. Висловлюйся ясніше».

Шереметев нахиляється до царя і щось йому підголосом говорить. Цар слухає і сопе, як ковальський мішок. «Фу, чорт! Наскучило мені».

Шереметев мовкне, відсувається, маліє. Нагадує пса, на котрого господар накричав. Пес бере хвіст під себе і ховається до буди.

«Наскучили мені ті доноси підозри і другії глупості. Налити мені чарку!»

Випив.

«Іван Степанович замудрий, щоб таку дурницю робити. Замудрий!

Цар грімко порожню чарку на стіл кладе.

«Іван Степанович нашому братові не рівня. Учений, досвідчений, чоловік заграничний».

«Власне тому, що за границею вчився»... починає Шафіров, але цар не дає йому докінчити гадки.

«Росія, як не позичить розуму в заграниці, то зігне, втопиться у своїм бруді, смороді, в темноті. Заграниця — фу!»

Цілий стіл з острахом глядить на розгніваного царя. Чекають, коли він чаркою або ножем кине Шафірову у лоб.

Але цар нараз, ніби йому якась нова гадка приблукалася до голови, тре чоло лівою рукою, лікоть спирає на столі, пальці до очей прикладає, — думає.

«Чорт його зна того старого лиса. Можливо, черкаси спосібні до всього. А — невжеж би він смів?!»

В залі муха бренить.

«Після обіду скликати концiлiюм. Розібрати й роздивити діло гетьмана Івана Степановича Мазепи. Чому він не їде, коли я його кличу, чому стільки на нього жалоб, що це за Понятовський, що до нього писав лист і тд. Треба раз з Іваном Степановичем зробити кінець».

— — — — — —

Гук, шипіт, блеск, — пускають кольористі огні. Цар охотник до них. Цар піротехнік.

Встає, обтирає масткі губи, хлібом чистить вус. «Роздивити точно справу гетьмана Івана Степановича Мазепи. Супротивлення довше не стерплю. Або хай умирає, або хай слухає, що йому приказує цар... Фу! Чорт!»

Перевертає крісло, розбиває дві чарки, спльовує крізь вікно і, не кивнувши нікому на прощання головою, ходою великолюда виходить із бенкетної салі, — високий і страшний, цар Петро після побіди близь Лісного.

ТАК МАЛО ЇХ!

Високе консіліюм, себто царські міністри вкупі з фельдмаршалом Шереметевим, вирішило: поперше, післати царський наказ до київського воєводи князя Дмитра Михайловича Ґоліцина, щоб він з царськими ратними людьми, що були в нього в Києві під рукою, і з усією, чималою армією ішов у глиб України, маючи на меті недопускати хибкости поміж непевним українським народом.

Подруге, приказати гетьманові Мазепі, щоб він післав воєводі Дмитрові Михайловичеві Ґоліцину козацький гурт із різних полків свого реґіменту, а решту свого війська розставив понад Десною.

Потретє, щоб гетьман своєю особою явився у головну царську кватиру задля важної розмови з фельдмаршалом. Арґументи ад 3. Між народом поширюється чутка, немов то гетьман хоче кинути Україну, треба розвіяти її, гетьманові відомі норови і звичаї тутешні, його інформації потрібні і важні, а врешті свавольства, які прокидаються на Україні, затихнуть, коли народ побачить, що українське і московське військо, — це одно...

— — — — — — — — — —

Гетьман прочитав рішення царського консіліюм і жбурнув папір на стіл. «Пустили фарбу». Тут уже ясно стоїть: окремого українського війська не повинно бути, а гетьман Мазепа має віддати себе в руки царського фельдмаршала.

«Як я передбачав, так і сталося. Та не діждуть. Ніколи в світі такого самогубства не зроблю».

Покликав Войнаровського:

«На, читай!»

Войнаровський перебіг очима стрічки.

«Що ж ти на це?»

«Хочуть нам заспівати Амінь».

«Хочуть. Тут виразно стоїть: між народом поширюються чутки, немов то гетьман задумує кинути Україну, себто до шведів перейти, тому він повинен усі свої сили віддати під московську команду, а сам у царську кватиру йти, щоб добровільно віддати себе катам. Дурні! Дурні!»

Гетьман ходив по своїй світлиці і не міг заспокоїтися. «Добре мені доносив мій канцелярист Болбот, що москалі притворюються, немовто довіряють мені, а в дійсноті тільки того й хочуть, щоб мене безборонним дістати в свої руки. Де Орлик? Клич його тут!»

Войнаровський покликав Орлика. Гетьман і йому ткнув письмо до рук: «Читай!»

Орлик прочитав рішення царської ради.

«Ясно. Правда, що ясно? Опала личина, бачиш які! А ти хитався».

«Хитався, ваша милосте, признаюся до гріха. Але я вже рішився. Для нас немає вороття».

«До шведів.»

«До шведів!»

«Амінь», доповів гетьман і перехрестився. «Пиши! Гетьман восени, но груді, бувши дуже хворим, ніяк сухопуттям їхати не може. Але приказ царя він виконає, хоч би йому довелось умерти по дорозі. Човном із Салтикової Дівиці попливе по Десні проти води, а потім по Борзні до города Борзни. Додай: гетьман прохає, щоб новопоставлений митрополит Йоасаф, вертаючи з Москви, поступив до Борзни й маслособорував його, як що гетьман не умре скорше по дорозі... Так».

Орлик писав, гетьман неспокійно ходив по своїй кватирі. Думав.

Войнаровський побожно водив за ним своїми мрійливими очима.

«На тім не край. Камінь зрушений з місця, — треба його відкинути геть. Хай котиться у пропасть. Або полетить до чорта, або задавить нас... Поклич мені старшин!»

Чекали в гетьманській канцелярії, жадні рішаючих вісток. Бачили, що наближається перелім, рішається доля їх і України.

Увійшли. Ломиковський, Горленко, Апостол. Гетьман і їм казав прочитати злощасне письмо.

НАША ЛІТУРГІЯ

Ще раз про «І всіх, і вся»

На Службі Божій, після освячення дарів (хліба й вина), священик молиться за померлих і живих. Не тільки він. Моляться й учасники Літургії. За грецьким текстом диякон каже: «І кого лишень кожен має на думці, і всіх (чоловіків), і всіх (жінок)». Хор повторює останні слова: «І всіх, і всіх» (у церковнослов'янському перекладі: і всіх, і вся).

НОВЕ ПОЯСНЕННЯ. Немає сумніву, що слово «всіх» і слово «вся» стосуються осіб, тільки осіб. Так кажуть авторитетні літургісти, бо так каже ще авторитетніший грецький текст.

У церковнослов'янському тексті є двозначність. Однак у світлі грецького тексту, з якого зроблений наш давній переклад, ясно виходить, що «вся» — то знахідний відмінок множини жіночого роду, а не середнього.

Треба тут іти за граматикою, а не тільки за власним мовним чуттям. Це чуття буває зрадливе, бо в нас церковнослов'янська фраза «всіх і вся» з церкви перейшла до розмовної мови, набравши ширшого значення. Ви, мабуть, чули, що на зборах п. А. вихваляв усіх і вся, а п. Б. критикував усіх і вся, себто, як здається, не тільки людей.

Появився недавно великий коментар до Літургії св. Івана Золотоустого. Книжка, наскільки можу судити, гарна й потрібна. Але на «всіх і вся» наш автор необачно спіткнувся. Пропонуючи нове пояснення, він іде від тексту церковнослов'янського до грецького.

Автори нашого давнього перекладу, каже він, знаменито розуміли грецький текст. І якби в ньому були помітили згадку про жінок, то були б переклали «всіх», а не «вся». Який висновок? У світлі нашого перекладу грецьку фразу треба розуміти ось як: «ке пантон (і всіх людей), ке пасон (і всі молитви)».

Наведене пояснення, очевидячки, помилкове. Церковнослов'янщина теж має свою граматику. В знахідному відмінку множини може бути форма «вся християни» і «всіх християн», але тільки «вся жени» і «вся чада». Твердження, нібито «вся» може бути формою тільки середнього роду, є банальним непорозумінням. Може бути й формою жіночого роду. І тут, зовсім певно, є.

НОВІ ПЕРЕКЛАДИ. Деякі українські перекладачі, покладаючись на мовне чуття, неправильно віддають: «і всіх, і вся». В цьому літургійному тексті «вся» не значить «усе». Раз уже я про це писав («УВ», 17 вересня 1970).

Хочу тепер додати, що й деякі чужі (неукраїнські) переклади грецького тексту, хоч і точні, передають куті меду. Кажуть: «і всіх чоловіків, і всіх жінок!» Це точно, надто точно. Такий переклад змінює звучання грецької фрази.

Для ілюстрації пригадаймо Івана Франка: «Кожний думай, що на тобі і т.д». Поет — можна припускати — говорить не тільки до кожного українця, а й до кожної українки. Виразніше кажуть наші промовці і проповідники. Від них чуємо: «Кожний і кожна з нас нехай і т.д.».

Цікавий початок має Демостенова промова «В оборону вінця». Славний давньогрецький промовець (IV сторіччя до Христа) каже: «Насамперед, панове атенці, прошу богів — усіх (форма чоловічого роду) і всіх (форма жіночого роду)...» В цьому реченні відбита грецька мітологія, а ще більше — граматика. Мітологія знає богів і богинь, а граматика не має спільної форми займенника «всі».

Грецька літургійна згадка про «всіх і всіх» не робить поділу християн на чоловіків і жінок. Вона підказана вимогою граматики, щоб кому не здавалося, що в церкві моляться тільки за чоловіків. Мовою нашою можемо сказати «і всіх-усіх» чи й просто «і всіх». Навіть тіні дискримінації жіноцтва тут не буде. А саме про це йдеться.

о. П. К.

МОЛИТВА БОЖОГО СЛУГИ АНДРІЯ ЗА БОЖУ МУДРІСТЬ

«ДАЙ МЕНІ МУДРІСТЬ ЧИСТОТИ» (2)

о. Микола ДЯДЬО

Що в часах Божого слуги Андрія було спокійною молитвою про «мудрість чистоти відповідно до стану і покликання», це є майже криком потреби нинішнього світу!

Колись нечистота ховалася від людського ока; нині чистота і чисті зазнають погорди від брудних цього світу.

ХВИЛЯ РОЗПУСТИ

Статистики кажуть, що не дуже великий відсоток молоді обох статей є чистими в розумінні Богом вимаганої чистоти. Розпуста між молоддю (шкільною і позашкільною) зайшла вже так далеко, що десятирічні дівчатка стають матерями, а підлітки йдуть до лікарів зганяти плід (Англія!).

Про дівчат і хлопців 14-20 років аж жах говорити! Християнська любов — це чеснота, що хоче ділитися з улюбленою особою, хоче зробити її щось доброго, пожертвувати себе для неї. А в нинішньої молоді «любов» часто означає використати другу особу для власної тілесної втіхи, збезчестити й лишити.

Правда, було б кривдою казати, що вся нинішня молодь нечиста. Але погляньте на тих, що брудні на тілі, то й пізнаєте, як у них на душі. Довга чуприна й борода ще не є ознакою нечистоти душі, але нерозчесані патли, немите тижнями чи місяцями тіло, забруджена одежа (не мусить бути нова, а може бути чиста!) — це теж образ душі. Брудна душа не дбає про чистоту тіла.

А що казати про людей середнього віку! Про тих, що одружені, про тих, що хочуть мати "все" і не мати тягарів та обов'язків. Ви, певно, чули про таку страшну річ, як "партії", на яких подруги «вимінюються жінками». Не знаю, чи й у Содомі і Гоморі таке коїлось.

Колись Юдита могла про себе сказати: «Він не вчинив зі мною гріха мені на ганьбу та на сором» (Юдита 13,16). Про неї старозавітний автор міг сказати: «Чимало просило в неї руки, та ні один чоловік не пізнав її за всі дні її життя, відколи помер її чоловік Манасія» (Юдита 16,22). А тепер? Чи ті, що чинять гріхи розпусти, вважають це для себе «ганьбою чи соромом»? Не треба йти далеко шукати тих, що живуть у розпусті як «родина», не вважаючи цього для себе ні ганьбою ні соромом!

Люди чисті, мужчини й жінки, навіть у найдавніших часах, закривають свої «приватні частини тіла». Для них дійсно «приватні». Тілесна сполука, доконала публічно — це звіриний акт. Так робить тварина. Сполука, що є виявом любови двох осіб, законно зв'язаних, відбувається тільки приватно. Прилюдний тілесний акт — це акт звірини!

А що ми бачимо нині? Молоді люди згубили сором. З магазинів, з телебачення, навіть зі сцени, вони навчилися, що те, з чим недавно ще люди ховалися, можна робити публічно. Тому нині й на сцені відбуваються оргії. Там не грають, не вдають, але доконують тілесних сполук на очах публіки, яка реве, як дикі звірі.

Ті, що найбільше терплять від поширення нечистоти, а саме жінки, починають, на щастя, протестувати й організувати спротив. Ніхто не чував, щоб жінки видавали порнографічні журнали. Це роблять мужчини, щоб деґрадувати гідність жінки і при тому заробити багато грошей. Крайня вже пора, щоб жінки рішуче виступили у свою власну оборону, в оборону жіночої гідности, своєї подібности до Бога!

Страшним показником ламання чесноти чистоти є розводи. Головно на американському континенті розводи стали ґанґреною родинного життя, а тим самим і національного. Розводи породили «гіппів», кримінальників, убійників, пияків, наркоманів. У 1969 році в Америці було 660,000 розводів, тобто 1,320,000 людей розійшлося. Що сталося з їхніми дітьми? Ці діти не мають батька, деколи — матері, а не раз — ні батька, ні матері. Виховує їх вулиця.

Щоб "зменшити" число розводів, деякі жінки й мужчини сходяться і живуть разом, як у Канаді кажуть, «на бушлі». А як розійдуться, то ніхто не реєструє їх як розвідників. Через це нібито менше розводів.

Вина спадає на все суспільство. Скільки з голівудського содому й гомори виходить фільмів, зроблених розвідниками. А люди йдуть до театру і підтримують цю «продукцію»!

В Америці є більше як 200 «комун», де практикують «вільну любов», де вживають наркотик, як нормальні люди — насущного хліба, де процвітає «містика сходу» (?). Хвиля розпусти котиться щораз ширше.

Гомосексуалісти виходять на вулицю, а якийсь «пастор» уже вінчає такі пари! Чи це не безодня розпусти?

РОЛЯ УРЯДУ

Багато залежить від уряду країни. Не тільки від законодавства, не тільки від додержування законів. Теж багато залежить від *особистого* прикладу людей, що мають у своїх руках владу. Хай не кажуть, що їхнє приватне життя — то їхня приватна справа. Афера одного оттавського міністра з німецькою «дамою», про яку так багато писала канадська преса, є поганим прикладом для людей.

Чисті громадяни повинні вважати, на кого кидають свій голос у виборах. Не вибирати тих, хто живе брудно, підтримує бруд, узаконює бруд.

Велику відповідальність перед Богом мають священики, ченці, черниці. Вони мають не тільки проповідати чистоту; вони мають жити чисто. На сором і ганьбу, були останнім часом деякі прикрі випадки. Ті, що мають будувати, своєю поведінкою вчинили скандал. Краще камінь на шию і в воду, ніж згіршити одного з найменших! Так Христос сказав. І всім доведеться стати на Його суд.

Порнографія проникає в суспільне життя, мистецтво, літературу і всюди робить руїну. За бруд люди платять. Це щораз більше «розвиває» продукцію бруду. На щастя, є мистці й письменники, які не віддають свого таланту на продажну службу нечистоті, а — всупереч течії — дають здорові твори. В час, коли підлота підносить голову, вони рятують честь мистецтва.

ПАПА ПАВЛО ГОВОРИТЬ ДО ПРОЧАН

Людська свобода і християнська совість

«Свобода стала „кредом" для деяких, а небезпекою для інших", сказав Святіший Отець під час загальної авдієнції в Кастельґандольфо 18 серпня. В промові до прочан папа Павло VI окреслив свободу як самовизначення й самопанування, але при тому сказав, що правильне вживання совісти людиною повинно бути унапрямлюване совістю й волею, що дозволяють на дію шляхом логічного вибору.

Сьогодні, сказав папа, «розумні та відважні одиниці зацікавлені у звільненні людей від невільництва, тиранії, надужиття в ділянці соціяльної справедливости, голоду, людської нужди та незнання». Але при тому «часто постає хаос, коли люди шукають свободи без уваги на спільне добро. Це спричиняє занепад спільноти, а через це сили насильства і пристрастей легко перемагають публічний моральний порядок».

Святіший Отець зауважив, що II Ватиканський собор навчає нас, що свобода людини є вершком її гідности та найвищим знаком Божої подоби в ній. В згідності з цією правдою «відносини людини до Бога не сміють бути обмежені ні порушувані жодною державною владою, яка не компетентна в релігійних справах».

У Вінніпезі ведуть дияконську семінарію

У дияконській семінарії, яку веде Вінніпезька єпархія, на цю пору навчаються чотири кандидати: пп. Петро Башук, Олександер Бодуйкевич, Михайло Воробій і Ярослав Щур.

На навчання приймають неодружених та одружених чоловіків від 25 до 50 років, які мають принаймні середню освіту і хочуть стати на службу Церкві.

Виклади відбуваються тричі на тиждень по три години. Викладачами є: о. М. Гнесько ЧСВВ (церковне право), о. И. Кормило (аскетика), Я. Розумний (церковнослов'янська й українська мова), о. П. Романишин (літургіка і церковні співи), о. С. Семчук (Святе Письмо), о. С. Тарнавецький (історія Церкви), о. М. Щудло ЧНІ (догматична й моральна богословія).

Наркоманія поширюється

ВАТИКАНСЬКА ГАЗЕТА ПРОТЕСТУЄ

Щоденник «Ль'Оссерваторе Романо» приніс цими днями вістку, що один римський студент, попавши під впливом наркотик у галюцинаційне захоплення, вискочив з балькону четвертого поверху. Це сталося під час «наркотичної сесії» з кількома іншими товаришами. Ватиканська газета закликає до роз'яснювальної кампанії проти вживання наркотик.

Макабрична смерть 20-річного студента Паоло Павоне викликала велике зрушення серед мешканців Риму. Досі в Італії була опінія, що споживачами наркотик є закордонні студенти. «Серце сповнене важких переживань, душа затривожена й повна співчуття з прибитими горем родителями», каже автор редакційної статті ватиканської газети.

Суспільні чинники мусять бути більше свідомі того, що конче треба поробити запобіжні заходи, щоб рятувати безборонну молодь, як теж суворо карати тих, що поширюють наркоманію.

Італійська преса подала, що Павоне курив хашиш та заживав Л.С.Д., що затруїло б не одну, а чотири особи. Він скочив з балькону „з бажанням полетіти в простір". Помер після кількох хвилин у шпиталі.

Автор статті каже, що відповідальність за подібні випадки спадає теж на фільми, театри та журнали, що пожвавлюють та з подивом розказують про «чудові» переживання від наркотик.

Новий болгарський патріярх

Новим патріярхом Болгарської православної Церкви став 52-річний митрополит Максим.

Попередній патріярх Кирило вмер у березні ц.р.

Болгарська православна Церква має 11 єпархій.

Католиків у Болгарії є бл. 60,000. Більшість з них — латинського обряду.

15 НЕДІЛЯ ПІСЛЯ ЗІШЕСТЯ

17 вересня

ДРУГИЙ ЛИСТ ДО КОРИНТЯН: зач. 176

Брати, ми як співробітники напоминаємо вас, щоб ви не приймали ласки Божої надармо.

Бо каже: приємного часу вислухав я тебе і в день спасіння поміг тобі. Це нині час догідний, це нині день спасіння.

Нікому ні в чім не даємо соблазні, щоб наша служба була без догани, але у всім представляємо себе як слуги Божі, у великій терпеливості, в горі, в бідах, у прикростях, у ворохобнях, у трудах, у сторожах, у постах, у чистоті, у знанні, у довготерпеливості, в добротливості, у Святім Дусі, в нелицемірній любові, в слові правди, в силі Божій, зі зброєю праведности в правій руці і лівій риці, славою і безчестям, ославленням і хвалою, як зводителі, а правдиві, як незнані, а знані, як умираючі, а оце живі, як карані, а не повбивані, як сумні, але завсіди веселі, як убогі, а многих збагачуючі, як нічого не маючі, а все посідаючі.

СВЯТА ЄВАНГЕЛІЯ ВІД МАТЕЯ: зач. 92

У той час один учитель у Законі, спокушаючи його, запитав, кажучи: „Учителю, котра заповідь — найбільша у Законі?"

Ісус сказав йому: Люби Господа Бога свого всім серцем своїм, і всією душею своєю. Це перша й найбільша заповідь. Друга ж подібна до неї: люби ближнього свого, як себе самого. На цих двох заповідях увесь Закон і Пророки стоять".

Коли ж зійшлися фарисеї, Ісус спитав їх, кажучи: „Що ви думаєте про Христа? Чий він син?" Кажуть йому: „Давидів".

Він же каже їм: „Як же це Давид у Дусі зве його Господом, кажучи: Сказав Господь Господеві моєму: сядь праворуч мене, поки положу ворогів твоїх на підніжок ногам твоїм. Тож коли Давид зве його Господом, як же він йому син?"

І ніхто не міг відповісти йому ні слова. І з того дня ніхто не важився його питати.

Відзначають ювілей парафії у Ст. Павль

Українська католицька парафія Покрова Пресв. Богородиці в Ст. Павль, Алта, відзначає 25-річний ювілей.

Ювілейне торжество з участю Преосвященного Владики Ніла відбудеться в неділю, 12 вересня.

Прибудуть теж римо-католицький єпископ Ст. Павль Преосвящений Ганьйон та священики.

Комітет парафії та о. парох Д. Гнат щиро запрошують усіх українців Ст. Павль та околиці до участи в торжестві.

Вибирають управу василіянок

Новою головною настоятелькою сестер василіянок є сестра Емілія Прокопик, народжена 1920 року в Арнолд, Па.

До головної управи (т. зв. генеральної курії) вибрано ще п'ятьох черниць: трьох зі ЗДА, одну з Аргентини й одну з Югославії.

Вибори проведено в час генеральної копітули в містечку Альбано під Римом.

Дотеперішньою головною настоятелькою була мати Клавдія Федиш з Юніонтавну, Па.

Новообрана головна настоятелька має університетську освіту. Досі вона навчала в коледжі сс. василіянок у Факс Чейс, Па.

ЗАМОВЛЯЙТЕ ТЕПЕР
НАЙКРАЩИЙ
ПОДАРУНОК
В УКРАЇНУ
КРАЩИЙ, ЧИМ ГОТІВКА, АБО ЩОСЬ ІНШОГО
СПЕЦІЯЛЬНІ РУБЛЕВІ ЦЕРТИФІКАТИ
INTERTRADE EXPRESS CORP.
БУЛА ПЕРШОЮ, ЩО ВАМ ПРО ТЕ СКАЗАЛА, А ТЕПЕР ВАШІ РІДНІ ТЕ ПОТВЕРДЖУЮТЬ
За спеціяльні рублеві цертифікати ваші рідні можуть дістати те, що вони бажають за частину нормальної ціни. То так, як піти до крамниці зі 100 дол. і дістати за них товару вартости 200 дол. або 300 дол., або навіть більше.
ВПОВНІ ГАРАНТОВАНІ І ЗАБЕЗПЕЧЕНІ, ЛИШ INTERTRADE EXPRESS CORP. дає вам НАЙШВИДШУ ОБСЛУГУ.
Цертифікати доставляться до дому ваших рідних до трьох тижнів. Ціна за один спеціяльний рубель є 2.13 дол.
АБСОЛЮТНО НЕМА ІНШИХ ОПЛАТ. Можете післати суму, яку бажаєте. ПИТАЙТЕ ЗА НАШИМ ДАРОВИМ ІЛЮСТРОВАНИМ КАТАЛОГОМ.
ЗАМОВЛЯЙТЕ ТЕПЕР
ЗАМОВЛЯЙТЕ ЛИШЕ ЧЕРЕЗ
INTERTRADE EXPRESS CORP.
125 East 23rd Street
Fifth Floor
New York, N.Y. 10010
Tel.: 982-1530
ДУЖЕ ВАЖНЕ
АВТОМОБІЛІ
Тільки короткий час. МОСКВИЧ 412 ІЕ — $2,995.00; ЗАПОРОЖЕЦЬ ЗАЗ 966 — $1,895.00 До набуття лиш обмежена кількість. Тому НЕ ЖДІТЬ — ЗАМОВЛЯЙТЕ ТЕПЕР.
АПАРТМЕНТИ
ЖАДАЙТЕ НАШИХ СПЕЦІЯЛЬНИХ БЮЛЕТЕНІВ!

IMPERIAL MEMORIAL & STONE Company
10702 - 101 St., Edmonton
Найбільша в Едмонтоні й єдинока робітня пам'ятників, від 1903 р. Великий вибір пам'ятників з граніту й мармуру до оглядання в нашій виставовій залі. Хрести всяких розмірів, покриття на гроби, плоскі таблиці на гроби з мармуру, граніту й бронзи. Написи на пам'ятниках даром та дарова доставa. Пишіть за фолдером "D". Замовляйте прямо в нас й дістанете 25% опусту від нормальної ціни.

Богослуження:

ВЕРЕСЕНЬ

о. Д. Базюк
P.O. Box 10, High Prairie
12. — Норт Стар 10; Гайнс Крік 3
14. — Гай Прері 10
19. — Ріно 10; Гай Прері 3
21. — Гочкіс 10
26. — Ройс 10; Ройкрафт 3
27. — Норт Стар 10

о. Д. Гнат
P.O. Box 68, Glendon
Ph. 635-3741
12. — Ст. Павль год. 9:30 р. 25-літній ювілей парафії в участю Пресв. Владики.
19. — Єншав год. 10:30 р.
26. — Боннивил год. 10 р.
27. — Глендон год. 10 р.

о. Т. Гурко
P.O. Box 8, Radway
Ph. 736-3501
12. — Восетна
19. — Смокі Лейк
26. — Смокі Лейк

о. М. Гураль
11535 - 78 Ave., Edmonton
Ph.: 433-6572
12. — Едсон
19. — Чергил год. 10; Рочфорд Брудж год. 12:00
26. — Менлі

о. Є. Дмитрук
Ph. 424-1472
11139 - 110 A Ave., Edmonton
12. — Лемонт год. 10:00
14. Воздвиж. Чесн. Хреста — Ст. Майкел, Всеношне год. 9; Сл. Божа год. 10:00
19. — Делф год. 10:00
21. Різдво Пресв. Богор. — Восток св. Михаїла год. 9:00
26. — Ст. Майкел год. 10:00
27. — Воздвиж. Чесн. Хреста — Делф год. 9:00

о. Ол. Захаріясевич
P.O.B. 215, Holden
Ph. 688-3835
12. — Голден год. 8:30; Коперник год. 10:30
19. — Голден год. 8:30; Голден-фарми год. 10:30
26. — Голден год. 10:30 співана

о. П. Іванець
6036 - 105 B. St., Edmonton
Ph. 434-8279
12. — Скаро Всен. Утр. год. 9, Сл. Божа год. 10, водосвяття (храм Воздв. Ч. Хр.)
19. — Ліщур Всен. Утр. год. 9; Сл. Божа год. 10, водосвяття (храм Різдво Пресв. Богор.)
26. — Ярослав Утр. год. 9; Сл. Божа год. 10.

ЦЕРКОВНІ СВЯТА

Юліянський календар:
12 — 14 неділя. Голос 5
19 — 15 неділя. Голос 6
21 — Різдво Пресв. Богородиці (ноб. свято)
26 — 16 неділя. Голос 7
27 — Воздвиження Чесного Хреста (необ. свято; піст)

Григоріянський календар:
12 — 15 неділя. Голос 6
14 — Воздвиження Чесного Хреста (необ. свято; піст)
19 — 16 неділя. Голос 7
26 — 17 неділя. Голос 8

о. Б. Каричек
P.O. Box 391, Athabasca
Phone: 675-2593
12. — Атабаска 10; Бойл 12:30
19. — Річмонд Парк 10; Просперіті 1:00
26. — Атабаска 10; Бойл 12:30
27. — Фрейнс 10

о. П. Литвин
Two Hills, Alta
Ph. 657-2345
12. — Ту Гилс 10:30
19. — Ту Гилс 9; Плейн Лейк 10:30
26. — Ту Гилс 9; Новий Київ 10

о. М. Мартинюк
12204 - 113 Ave., Edmonton
12. — Равндгіл 9:00; Кемровз 11
19. — Кемровз 9; Равндгіл 11:00
26. — Гей Лейкс 10 (празник)

о. П. Петришин
Box 83, Redwater, Alta
Phone: 735-3952
12. Участь в архиєр. відправі — Ст. Павль 10
14. Воздвиж. Ч. Хр. — Редвотер 9
19. — Редвотер 9; Вог 10:30
26. — Редвотер 10

о. К. Стангрет
P.O. Box 322, Vilna
Ph. 636-3543
12. священик бере участь в архиєрейській Сл. Божі у Ст. Павль.
19. — Спедден

о. Р. Стародуб
P.O. Box 227, Innisfree
Ph. 592-3804
12. — Ренфурлі 10
19. — Іннісфрі місто 10
21. — Іннісфрі II ренч 10
26. — Менвіл 10
27. Іннісфрі 10 ренч (храм)

о. І. Черкавський
Ph. 948-3730
12. — Дервент 8:30; Елк Пойнт 10:30 р.
19. — Дервент 8:30; Верміліон 10:30 р.
21. Різдво Пр. Б. — Енгел Лейк 10 р.
26. — Дервент 8:30; Нортерн Велі 10:30 р.
27. Воздвиж. Чес. Хр. — Дервент 10 р.

САСКАЧЕВАН

о. Б. Бачинський
922 - 108 St., North Battleford
Ph. 445-2731
12. — Норт Батлефорд
19. — Медовлейк
26. — Норт Батлефорд; Радісон 2
27. Воздв. Чесн. Хреста — Витків

о. А. Хорунжий
P.O. Box 111, Alvena, Ph. 10
12. — Алвена-місто
19. — Алвена-фарми
21. — Боднарі
26. — Ланівці
27. — Алвена-місто

о. Д. Сайко
Box 161, Cudworth, Sask.
Ph. 256-3306
12. — Кадворт 9; Твей 11
19. — Кадворт 9; Дана 11
21. Різдво Пр. Богородиці — Кадворт 9
26. Кадворт 9; Твей 11
27. Воздвиження Чесн. Хреста — Кадворт 9

о. М. Шевчук
P.O.B. 36, Wakaw, Sask.
12. — Вакав 9; Прудгом 11
19. — Вакав 9; Борщів 11
26. — Вакав 10; Сокаль 11:30

о. В. Фляк
Box 1604
Humboldt, Saskatchewan
Ph. 862-2165
12. — Гамболдт 9; Леніґен 11
19. — Бруно 9; Гамболдт 11
21. Різдво Пр. Богородиці — Гамболдт 7:00 веч.
26. — Гамболдт 9; Волверін 11
27. Воздвиження Чес. Хреста — Гамболдт 9; Бруно 10:30

БРИТАНСЬКА КОЛЮМБІЯ

о. І. Макух
Victoria, B.C., Ph. 384-2292
1112 Caledonia Ave.
12. — Вікторія 10 р.; Шемайнус 3 попол.
19. — Порт Алберні 10:30 р.
26. — Вікторія 10 р.

УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ

UKRAINIAN NEWS

Український католицький тижневик ✣ Виходить щочетверга в Едмонтоні ✣ Видає Спілка «Українські вісті» ✣ Річна передплата в Канаді: $5.00, поза Канадою: 6.00; зміна адреси: 15 центів.

Published every Thursday in Edmonton ✣ Member of the Canadian Weekly Newspapers Association ✣ Yearly subscription in Canada — $5.00, in other countries — $6.00.

Ukrainian News, 10967 - 97 Street, Edmonton 17, Alberta

Телефон 422-5708 Telephone

Second class mail registration number 1035.

ЗА НАЛЕЖНУ ПОШАНУ АПОСТОЛЬСЬКОМУ ПРЕСТОЛОВІ

Папа має верховну владу в Католицькій Церкві, і всі члени Церкви повинні мати належну пошану до особи вселенського архиєрея та до Апостольського престолу взагалі. Слушно домагаючись своїх слушних прав, вірні помісної Української Церкви не можуть забувати, що деякі загонисті виступи можуть здаватися зневагою або й навіть бути нею.

Блаженніший Йосиф, наш верховний архиепископ, недавно дав нам усім таку перестрогу у привітальному слові, зверненому до учасників крайового з'їзду українців-католиків Канади. Цими днями п'ять наших владик у ЗДА теж висловили подібну перестрогу в опублікованій протестній заяві проти рішення собору московської патріярхії, яка врочисто «визнала уневажнення унійних актів у Берестї (в 16 сторіччі) і на Закарпатті (в 17 сторіччі)».

Т.зв. «скасування унії» після другої світової війни було і є насильством, а нове «визнання уневажнення» є додатковим насильством. Хто цього не бачить і не знає?

Вся наша ієрархія, зовсім певно, дасть рішучу відповідь на це нове московське нахабство. З протестами можуть виступати — річ ясна — теж окремі люди: миряни, священики та єпископи.

Владики ЗДА, крім протесту, дають перестрогу: «Перестерігаємо наше духовенство, чернецтво й наших вірних, щоб вони не дали себе зводити інтриґами, сплетнями чи підшептами тих, які під впливом цієї голословної і обманної, не опертої на ніякій історичноправній основі „постанови" собору совєтської Русскої Православної Церкви, намагаються підважити авторитет Намісника Христового — Папи та захитати цією Петровою скалою, на якій наш Спаситель Ісус Христос побудував Свою Церкву».

Крім «інтриґ, сплетень чи підшептів», які в цей час можуть бути, варто звернути на одну неясність, яка є і яку кожен бачить. У документі п'ятьох владик ЗДА нема і згадки про неї. А саме з пошани до Апостольського престолу треба її усунути.

Відповідь на рішення московського собору може давати, хто хоче. Повинні її дати синод нашої помісної Церкви, а теж Апостольський престіл, який не забув вислати свого представника на московський собор. Наша ієрархія, як цілість, таку відповідь дасть. Чи й коли дасть її Апостольський престіл?

Пригадаймо інший, досить подібний випадок. Ватиканський дипломат Казаролі, бувши в Москві, заторкував там церковні справи, хоч, як кажуть, не говорив про насильно ліквідовану Українську Католицьку Церкву. Коли спитали вінніпеського митрополита, що він думає про це, Преосвященніший Максим відповів так: «Є очевидним, що Святіший Отець, як наслідник св. Петра й видимий голова Христової Церкви, а враз з ним й органи його верховного правління, цебто Римська курія, обов'язані боронити сьогодні перед гнобленням і переслідуванням безбожного комунізму не тільки католиків усіх обрядів, в тому й українців-католиків, але всіх християн узагалі. Саме апостолові Петрові і його наслідникам Христос сказав: «Паси вівці мої». Тож якщо монсіньор Казаролі в своїх розмовах з кремлівськими представниками боронив інтересів лише римо-католиків, промовчуючи трагічну долю Української Католицької Церкви, яка вже пролила стільки крови в обороні Христа і Його суверенних прав, він зробив велику кривду не лише нашій Церкві, але показався невірним речником Апостольського престолу» («УВісті», 17 червня 1971).

Ця гідна відповідь є водночас зразком належної пошани до Апостольського престолу.

ПРОФЕСІЙНІ ДУРИСВІТИ

Хто не бачив, хто не пам'ятає тріюмфальної подорожі верховного архиепископа Української Католицької Церкви в Канаді і ЗДА, в південно-американських державах, потім у країнах Західної Европи? Високодостойного гостя вітали президенти держав, найвищі церковні і державні достойники.

Тепер у Києві написали, що ніякої тріюмфальної подорожі не було. Все це вигадка!

Але чомусь професійні дурисвіти взялися цю «вигадку» заперечувати! І щойно тепер!

У безбожницькому журналі «Людина і світ» (ч. 6 ц.р.) С. Даниленко, кагебіст і «специяліст» церковних справ, вмістив статтю п.з. «Мандри кардинала», в якій каже, що тільки німецькі реваншисти дуже прихильно зустріли кардинала Сліпого, більш ніхто. «Націоналістична й уніятська преса» багато чого понаписувала про «тріюмфальну подорож», якої не було. В Канаді — за Даниленковою інформацією — мало ще не було скандалу. Українці дуже не люблять кардинала Сліпого. Все ж скандал у Канаді — це з прикрістю визнає навіть Даниленко — не вибух, бо «його (кардинала) пильно охороняв почет з табору націоналістів і реакційного уніятського духовенства».

Скандалом можна назвати таку статтю, яку оце пропонує київський журнал. Але скандалу нема, бо й для скандалу потрібно хоч трохи почуття людського сорому.

Покійний о. А. Бойчук був ісповідником віри

Колишній ректор станиславівської духовної семінарії о. д-р Авксентій Бойчук помер 1 серпня на 83 році життя в рідному селі Іваню Пустім на Поділі, залишившися вірним до кінця.

Він народився 1888 року. Священиком став 1913 року. Ступінь доктора богословії здобув у Віденському університеті.

1923 року став настоятелем, потім ректором духовної семінарії.

Від 1929 року був крилошанином і близьким співпрацівником бл. п. єпископа Григорія Хомишина.

Повідомлення про його смерть «УВісті» подали в попередньому числі за вісткою з України.

З Риму одержано додаткові вістки про цього ісповідника віри:

«Всього десять днів по ув'язненні владик Григорія Хомишина та Івана Лятишевського, 24 жовтня 1945 р. був ув'язнений о. ректор Авксентій Бойчук. Спочатку деякий час його притримано в тюрмі в Станиславові. По десятьох місяцях перевезено його до тюрми в Києві, де він перебував до лютого 1947 р. Тоді засудили його на довголітнє заслання і важкі роботи у таборах Воркути. Там жив і страждав повних десять років.

Спокою не мав там ніколи, бо часто доводилось зміняти місце в таборі, місце праці, оточення. Давалася взнаки важка сибірська зима, коли понад два місяці в році не видно сонця, а температура сягає нижче 40, а то й 50 ступенів. Бракувало харчів. Здоров'я і життя врятували йому посилки від добрих людей. За перших шість років заслання він отримав з рідного краю 169 пакунків з одягом і харчами. Цим він ділився з іншими в'язнями, в тому з нашими владиками і священиками.

Було б завчасно подавати нині до прилюдного відома геройські подвиги під час тюремного життя чи в час каторжних робіт у таборі Воркути, де були десятки тисяч українських каторжан. Було б завчасно оприлюднювати звідомлення про рідкий організаційний хист покійного отця Авксентія, який, не зважаючи на найтяжчі труднощі, всупереч заказам й погрозам таборової військової управи, зумів організувати нічні відправи богослужб, зокрема в наші великі свята й річниці всенародної скорби. Та вже недалека та хвиля, що можна буде ці речі подати до прилюдного відома, для подиву чудових дій Божого Провидіння, що стоїть над долею нашого українського народу на хреснім шляху своєї трагічної історії.

З початком червня 1955 р. звільнено з тюрми владику Івана Лятишевського, що, по десятьох роках тюрми зразу в Києві, а потім на засланні в Караганді, вернувся в Західну Україну й замешкав у домі своєї братової у Станиславові.

Через рік вернувся й о. Авксентій і замешкав у свого брата в рідному селі Іване Пусте над Збручем.

Як на Сибірі, так і на рідній землі далі він сповняв по змозі священичі завдання. Лежала йому особливо на серці справа беатифікації українських владик, ісповідників св. віри. В тій справі засягав інформацій у Римі.

Журився браком молодого доросту духовенства і по змозі намагався тому зарадити. Серед тих змагань, молитви, жертви й праці відійшов до Господа по вічну надгороду за своє святе й геройське життя».

Монографія про гетьмана Петра Дорошенка збереглася

Український вільний університет (УВУ) в Мюнхені має рукопис монографії історика Дмитра Дорошенка про великого гетьмана XVII сторіччя Петра Дорошенка. Ця праця буде опублікована.

Дмитро Дорошенко, який умер 1951, з окремою увагою вивчав добу Петра Дорошенка, зібрав багато документів та матеріялів і хотів написати монографію про визначного гетьмана. Дружина історика Дорошенка, що недавно померла, запевняла, що її чоловік справді написав таку працю.

Рукопис, на щастя, зберігся, мабуть, у Чехії.

14 жовтня 1970 УВУ в Мюнхені одержав рекомендовану посилку з однієї західноевропейської країни. В тій посилці був рукопис. Зворотної адреси посилка не мала.

Історик Олександер Оглоблин погодився проредагувати збережений рукопис і підготовити його до друку.

«Якщо б виявилося, що був установлений леґальний спадкоємець пок. проф. Д. Дорошенка, сенат УВУ готовий йому передати кожночасно рукопис, звичайно, за пред'явленням відповідних документів та за відповідним засвідченням перебрання рукопису, яке знімало б з сенату моральну відповідальність перед особою, яка рукопис зберегла та до УВУ передала», кажеться в повідомленні УВУ.

Чи є християнська соціологія?

Іджіно ДЖОРДАНІ

I
Чому і чим християнство соціяльне?

В очах деяких критиків, також віруючих, християнської соціології не може зути, бо християнство — то тільки віра, тільки культ, тільки особисте внутрішнє життя.

Однак римська імперія і взагалі нехристиянські держави вели боротьбу з християнством саме через його соціяльний бік.

Пантеон у Римі зібрав за круглим столом усіх богів, навіть найбільш дивовижних; не прийняв, нагально відкинув Христа. Не тому, що Він умер на хресті, а тому, що кинув гасла, які розбивали привілеї багатих, посади могутніх, а підносили людей низьких, людей праці.

Королеві Люї Орлеанському, хоч був він сином лідера французької революції, подобався Римський бревіярій (молитвослов), подобався ввесь, крім «Величає душа моя Господа», пісні покірної дівчини, яка звіщала соціяльну дію Спасителя, що скоро мав народитися.

Соціяльність християнства спонтанно й незмінно виникає з його основи й суті: з любови.

У Платона любов з двох робить одне; в Ісуса любов з усіх робить одне: досконале суспільство. У ньому має бути не тільки обмін добрами, а й матеріяльна спілка як вислід, спілки душ. Бувши учасником любови, людина є учасником божества, бо Бог — любов. Звідси найвища гідність, завдяки якій останній раб важить не менше від цісаря, а найвища богословія подає найгідніше вчення про людину.

Любов, яка вперше стала центральною засновною вартістю суспільства, дбає про добро інших, як про своє власне, бо створює солідарність, через яку всі співвідповідальні перед Богом. Це соціяльність досконала, загальна. Якщо відсунете її, то з Євангелії залишиться мало що більше, як деякі діла побожности, а Бог не знатиме, що робити з жертвами й молитвами, відірваними від служби братам.

Любов чинить кожну людину братом, а суспільство — сім'єю. Любов починається в рідній хаті, між членами родини.

Родина... Коли Ісус закликає «залишити батька й матір», Він уживає тогочасної мови, щоб сказати, що Бога треба ставити понад батьків, дітей і поле. Так уже майже двадцять сторіч роблять мільйони людських істот, що віддають себе Богові, а через нього — людству, яке уважають великою родиною.

Христос ушановує подружжя, вчинивши на весіллі в Кані перше своє чудо, яким обов'являє себе і, за Божим рішенням, зближає свою смерть. Робить це, послухавши своєї матері, про яку дбає навіть на хресті. Він, з новою силою, бажаючи нерозривної єдности подружжя, засуджує перелюб і розвід, бо хоче, щоб родина була свята і стійка.

Чоловік і жінка, навчав Він, «будуть уже не двоє, а плоть одна». Єднає їх сам Бог. Значить, подружжя від Бога. «Тож людина хай не розлучає те, що Бог з'єднав».

Щодо цієї нерозривности, Ісус не робить ніяких поступок і навіть стає проти самого Мойсея.

Війна... Євангелія навчає прощення, миру, відплати добром за зло, бо «хто бере меч, від меча згине». Це слова Господа, коли Його арештували. Учнів своїх Він навчав поводитися «як ягнята серед вояків».

Війна, про яку Ісус згадує, інша — справжня і безконечна. Це боротьба, з усяким злом, від зневаги до нужди. Це війна війні, як казав Пій XII; у ній передумова відкуплення.

У війні, що Ісус «прийшов принести», мученики були вбиті, вірні зазнали муки. В ній Його учні не вбивають; убивають їх. Усе Христове діло було мирною революцією, що викликала вбивчу протидію.

Його прихід звіщали ангели як ознаку «миру на землі людям доброї волі».

«Як увіходите в який дім, кажіть насамперед: мир дому цьому!»

Коли Його проповідь зводиться до нової заповіді любови, то ясно, що той, у кого є любов, не ненавидить, не краде, не воює. Війна є братовбивство, що стає боговбивством в образі й подобі Божій — у людині, яка морально рівновартна Христові. «Бачиш брата — бачиш Господа», казали перші християни.

Ті, що коять війни, є дітьми диявола, князя смерти.

У старовинному світі, заснованому на війні, такі погляди, певно, принесли розходження, навіть розлам, майже моральну війну в середині держави.

Не тільки за це римська імперія переслідувала християн — «революціонерів». Вони — про це вже в половині другого сторіччя каже філософ-мученник Юстин — говорили про спілку дібр, про солідарність заможних і вбогих, про рівність рабів і їхніх господарів перед Богом, про рабів цісарських, що вільні у Христі. Бо Він навчав: «Хто у вас найбільший, хай буде всім слуга».

Павло, пишучи до господаря одного раба-втікача, пригадує йому «солідарність, що є овочем віри», і повернув йому втікача «вже не як раба, а як любого брата».

У таких поглядах і в такій спілці рабство було по правді вже скінчене.

II
Незмінні норми і зміна часів

Соціяльність Євангелії така велика, що в ній релігійний зв'язок, крім неба й ангелів, охоплює теж землю й людей. Молитва, якої нас навчив Господь, першу частину відводить Богові, а другу — людині та її потребам саме з уваги на нерозривний зв'язок людського з Божим через воплочення Слова: «Отче наш на небесах»... «Хліб наш насущний» на землі.

Отці Церкви ось так збирають коротко соціяльні тези Євангелії:

Бог є Батько-Господар усесвіту, а людина — управитель створених Богом дібр. З уваги на час і місце адміністрація буває різна, однак вона має дбати, щоб усі діти Божі — діти єдиного Господаря мали те, що конче потрібне на прожиток. Хто має більше, ніж потребує, а не помагає братові в потребі, той злодій: злодій батькового добра.

(Це слова св. Івана Золотоустого. Якось, зараз після війни, в одній статті я навів їх, але через журналістичний поспіх не подав, що це цитата. Одна шишка пішла до Пія XII обвинувачувати мене в революції! Сам папа розказав це мені і виявив, що й йому інколи давали такий епітет).

Любов не заперечує справедливість; вона її перевищає. І це є справедливість Божа.

Багач злетів у пекло не через те, що порушив закон людський, а за те, що, мавши більше, ніж сам потребував, не дав жебракові Лазареві і, таким чином, порушив Божий закон любови, себто співвідповідальність, солідарність, спілку.

Люди придержуються цього закону, і це створює досі небувале суспільство.

Як так, то є євангельська соціологія?

Якщо під євангельською соціологією розуміти теоретичну, доктринальну систему, таку, як у підручниках, що їх багато на книгарському ринку, то можна мати сумнів. Але Євангелія дає норми для життя і співжиття, в мирі і з хлібом, у справедливості і з любов'ю, яка може бути посунена аж до добровільної спілки дібр, без порушень(, без розкоші, без нечести й розпусти.

На цих нормах, в різних обставинах, достосовуючись до історичних змін, християнські соціологи можуть укладати підручники і трактати. І справді, укладають їх, себто застосовують вічні норми до потреб часу, щоб безнастанно будувалося християнське суспільство.

Коли в політичній ділянці, в соціяльній ділянці діються насильства, кривди, війна, коли проповідують клясову й расову ненависть, то чи треба мовчати і загальниково звіщати Євангелію?

Адже ж Євангелія — виразна проповідь братерства, миру, спілки, справедливости і водночас засуд насильства, хоч би це був Ірод («лис», так його назвав Христос), хоч би це були фарисеї, торговці, негідники різного калібру.

Каже Карл Барт: «Християнська громада має могти мовчати у випадках, коли їй дано такий наказ». Дано від кого? Від Бога, від Церкви; не від людей.

Христос — Слово не мовчить: Він говорив через апостолів, через папів, через священиків і мирян, від св. Василія до Тоніоло, від св. Павла до Пала VI.

III
Соціяльний ґрунт переслідувань та єресей

Св. Василій, виходячи з принципу, що «людина — соціяльна істота», не тільки визначив, згідно з багатьма грецькими і латинськими авторами, соціяльні обов'язки християн: окремі обов'язки з відповідним спрямуванням, за допомогою відповідних засобів. Він ще й доглянув, що не догми, а соціяльна діяльність християн викликала переслідування. Я б додав ще: єресі.

Вороги були б толерували саму віру: релігію, яка була б тільки культом і не втручалася в справи вживання багатств і у зв'язки з усіма, почінаючи від бідних. Вони не терпіли релігії, яка касувала привілеї раси, касти і прибутків, яка влучала не тільки в середину людської особи, а теж у відносини рабів і панів, багатих і вбогих, громадян і чужинців. Християнство не робило зовнішніх бунтів. Не заперечувало наприклад, навіть, рабства, але його просто скасувало, визнаючи всіх братами, рівними, співнаслідниками Христовими.

Любов, досконала соціяльна сув'язь, гарна, але трудна. Вона викликає протидію всіх визискувачів та себелюбів. Любов каже служити братові. Хто ж хоче, щоб брат служив йому, такий, відкидаючи першу заповідь, робиться єретиком або безбожником.

Коли Лютер сказав, що в релігії не важать добрі діла, а єдина віра, то — це каже великий протестантський мислитель С. К'єркеґор («Щоденник», 2,300) — «не минуло багато часу, як світові люди зрозуміли вмить: той Лютер, далебі, людина саме для нас. За його теорією казатимемо: давати все бідним — то не найвища справа. Так сказав Лютер . . . Прийшли до особистого переконання, що вистачить внутрішня готовість дати все бідним. А що нелегко це робити, той не робили. Кожен стискав грошики для себе і сміявся за плечима Христа Господа».

Названий вище автор потім указує, що Лютер, хоч здобув велику популярність для свого вчення, все ж мав час помітити руїну, до якої призвели деякі його біблійні інтерпретації.

В наші дні християнська соціологія розвивається буйно, а людство всіх віровизнань приймає вимоги Євангелії: любов, згоду, спілку дібр, солідарність, працю і мир.

«Ль'Оссерваторе Романо»
(скорочено)

• Канадці мають бл. 15 мільйонів різного роду т.зв. кредитових карток, на які можуть купувати різні товари на кредит.

10 З'ЇЗД УКРАЇНЦІВ КАНАДИ

Прем'єр Трюдо приїде до Вінніпеґу

Прем'єр Трюдо у листі до голови КУК о. митрата В. Кушніра повідомив, що приймає запрошення і «з приємністю візьме участь у 10 з'їзді українців Канади». 9 жовтня Трюдо матиме промову в час з'їздового бенкету.

З'їзд відбувається у вінніпеському готелі «Форт Ґеррі» від 8 до 11 жовтня.

ПРОГРАМА

8 жовтня, п'ятниця: о 9 год. веч. відкриття з'їзду: слово голови Комітету українців Канади, привіт посадника Вінніпеґу та прем'єра Манітоби; вибір президії з'їзду та комісій.

Перед відкриттям, від 6 години: реєстрація делегатів і гостей; пресова конференція.

9 жовтня, субота: о 8:30 ранку — реєстрація; о 9 год.: звідомлення екзекутивного директора КУК, статутової комісії та інших.

Пополудні о 1.30: дальші звідомлення; о 3.15: дві програмові доповіді (проф. Б. Боцюрків з Оттави і проф. Ю. Даревич з Торонта).

Ввечері о 7.30 — бенкет: промова прем'єра Трюдо, вшанування губернатора Саскачевану д-ра С. Воробця.

10 жовтня, неділя: вранці, після богослужень у церквах, від 10 год. нарада конгресових комісій; пополудні від 1-ої години — паралельні з'їзди делегатів різних товариств та установ; увечері, о 7.30: концерт для відзначення 80-річчя українського поселення в Канаді.

11 жовтня, понеділок: о 9 год. ранку: звідомлення, резолюції, ухвалення змін статуту, вибір президії КУК; у час обіду з приводу Дня подяки, о 1.30: привітання нового керівництва КУК та вручення Шевченківських медалів.

ДЕЛЕҐАТИ

У Вінніпезі сподіваються бл. 600 делеґатів, крім гостей.

Складові організації: БУК, СУС, УНО, ЛВУ мають право вислати по 100 делеґатів; інші організації — по 50.

Відділи КУК можуть вислати по одному делеґатові від кожної своєї складової організації.

Реєстрація коштує: 15.00 (від кожного делеґата чи гостя); у цьому вже є заплачений вхід на бенкет.

Квитки на концерт (піяніст Роман Рудницький, солістка нюйоркської опери «Метрополітен» Іванка Миґаль) коштують: від 3 до 5 дол.; вони не включені в реєстраційну оплату.

Централя КУК просить уже присилати списки делеґатів та їхні адреси. Делеґатів просять заздалегідь вислати даток на Національну вкладу чи на Харитативно-освітній фонд.

З НОВИХ ВИДАНЬ

ЛЕСЯ УКРАЇНКА

An Introduction to Lesya Ukraynka by Orysia Prokopiw, Calgary 1971, 12 pp. $0.85. (The Library of St. Vladimir's Church, 400 - Meredith Road, Calgary, Alberta).

Книжечка дає короткий огляд життя і творчости поетки.

Шкільні Радні

(«ТРОСТИ»)

Де у вашій спільноті люди, що мають охоту бути членами шкільних рад?

Нам потрібно добрих католицьких шкільних радних для наших шкіл.

Дайте дітям найкращих.

Пропонуйте й вибирайте найкращих з вашої спільноти.

Sponsored by

The Alberta Catholic School Trustees Association.

ДЕСЯТИЙ КОНҐРЕС БРАТСТВА УКРАЇНЦІВ-КАТОЛИКІВ КАНАДИ В ТОРОНТІ — 1 - 4 липня 1971 р.

КОНҐРЕС БУКК 1971 РОКУ

Д-р М. СНІГУРОВИЧ

Конґрес БУКК, як відомо, відбувся 1-4 липня 1971 р. в Торонто, Онт. Конґрес пройшов під моттом „За Київсько-Галицький Українсько-Католицький Патріярхат". На Конґрес запрошено теж Верховного Архиєпископа Кардинала Йосифа (Сліпого). На превеликий жаль, із незалежних від нього причи, Верховний Архиєпископ не міг прибути на Конґрес, прислав лиш свою промову, наґрану на магнітофонній тасьмі.

Вже кілька місяців перед Конґресом БУКК наша Єпархіяльна управа БУКК звернулася до своїх відділів з проханням призначити своїх делеґатів на Конґрес. Делеґатами на Конґрес були: д-р М. Снігурович та п. М. Наконечний від Єпархіяльної управи, п. І. Тимчишин та п. Стебельський від УНД-ому в Едмонтоні, п. В. Брода та п. В. Марич від катедри св. Йосафата та п. В. Духній від парафії Пресв. Евхаристії. Інші відділи з уваги на брак фондів, делеґатів не висилали. Зі священиків із Едмонтонської єпархії брав участь у Конґресі о. митрат д-р М. Сопуляк.

Конґрес розпочався товариською зустрічею членів БУКК в середу, 30 червня. В той самий час відбулася й реєстрація делеґатів та гостей .

В четвер, 1 липня відбулася перша загальна сесія Конґресу, яку відкрив голова Централі Українців Католиків Канади адв. Б. Долішний, а в якій взяли участь делеґати всіх українських католицьких організацій — БУКК, ЛУКЖК та УКЮ. На сесії вибрано президію Конґресу в складі: інж. К. Клюфас — голова, д-р М. Снігурович заст. голови та двох секретарів: п. В. Дідюк та п. Т. Баран.

Перша сесія БУКК відбулася тогож дня пополудні. Розпочав її о. канцлер д-р Р. Даниляк молитвою, після чого вибрано президію, а на голову запропонувано д-р М. Снігуровича з Едмонтону, який запропонував від себе, щоб предсідником та секретарем залишилися дотеперішні члени головної управи БУКК. Остаточно президію оформлено в такому складі: предсідник — мгр. М. Поронюк, секретар — п. В. Дідюк, члени: д-р П. Глібович — Торонто, І. Пуйда — Вінніпеґ, д-р М. Стадник — Саскатун, д-р М. Снігурович — Едмонтон та д-р Р. Мигаль — Торонто. За президіяльним столом сиділи постійно теж ВПреосв. Митрополит Кир Максим та о. д-р Р. Даниляк.

На початку відчитано протокол з попереднього з'їзду та заслухано звітів поодиноких членів головної управи та голов Єпархіяльних управ, після чого вибрано членів поодиноких комісій та заслухано слова духовного асистента БУКК о. д-ра Р. Даниляка.

З черги представник БУКК до КУК о. митрат В. Кушнір представив теперішну діяльність КУК в головній канцелярії в Вінніпеґу, а відтак ширше розказав про нефортунні вислови прем'єра Канади після відвідин в Україні та з'ясував виступ делеґації КУК у тій справі в нього.

В дальшому о митрат В. Кушнір коротко підкреслив великі заслуги БУКК при праці КУК. БУКК був одним з основоположників КУК й досі має велике значення в його діяльности. БУКК має в президії КУК президента та члена управи. Після того відбулася дискусія над звітом, що в ній брали участь із едмонтонських делеґатів д-р М. Снігурович та п. І. Тимчишин.

На другій сесії БУКК, що відбулася в п'ятницю, 2 липня, вибрано нову управу БУКК, що, згідно з правильником, переходить до Саскатуну. Головою крайової управи БУКК вибрано д-р М. Стадника з Саскатуну.

Друга частина дня була призначена на доповіді. Першу й основну доповідь конґресу БУКК виголосив д-р М. Снігурович п. з. „Роля БУКК в українській спільноті в Канаді". Основно опрацьовану доповідь прийняли всі учасники сесії гарячими оплесками й на їхню пропозицію порішено надрукувати доповідь у цілости в „Меті", після чого секретар головної управи розішле її до всіх відділів БУКК у Канаді.

Спів-доповідачами були д-р П. Глібович, що говорив про „Співпрацю з українськими організаціями" та п. В. Дідюк, що виголосив доповідь про „БУКК, його організаційну побудову й фінанси". Доповіді закінчено дискусією.

На третій і останній сесії БУКК вирішено багато справ, що відносяться до загально українського життя в Канаді. Конґрес БУКК вирішив, що його й надальше обов'язує статут, який був ухвалений в 1968 р. в Едмонтоні. Одначе статутова комісія повинна працювати й дальше над зміною статуту.

Відносно КУК ствердже-но, що теперішня система КУК виправдала себе на протязі минулих 25 років через те, що засада домовлення між організаціями виявилася куди практичнішою, як виборна чи ротаційна. З уваги на добро та тяглість справи рішено не погодитися на зміну статуту відносно організаційного складу президії та цей склад залишити незміненим. Нововибрана управа БУКК прийняла це рішення Конґресу до відома. В тій справі забирав кілька разів слово д-р М. Снігурович від імені едмонтонської делеґації та піддержував справу міжорганізаційного договорення, без зміни статуту КУК.

В часі дискусії звернено увагу на справу нової канадської конституції та висунено деякі домагання від імені БУКК.

Обговорено теж та устійнено резолюції Конґресу.

ВПреосв. Кир Максим у свойому слові висловив велике признання організації БУКК за її довголітну працю та закликав усіх до поважного та достойного підходу до всіх справ, що відносяться до нашого церковного життя в Канаді. У всіх справах треба діяти однозгідно, під одним проводом, а не відрубно. Деколи один нерозважний крок може принести нам усім багато лиха.

На другий рік припадає 40-річчя існування БУК. Рішено відзначити цю річницю величавим з'їздом у Саскатуні.

Заключним словом нововибраного голови та молитвою закінчено 10-ий конґрес БУКК.

На закінчення Конґресу відбулася кінцева загальна сесія Централі Українців Католиків Канади. В дискусії забирали слово: о. митрат М. Сопуляк, п. І. Тимчишин, д-р М. Снігурович та інші. На пропозицію д-ра Снігуровича залишено правильник Централі незміненим.

Під кінець нарад наші Преосвящ. Владики виголосили короткі промови.

На закінчення цеї дописі треба підкреслити, що делеґація Едмонтонської єпархії брала живу участь в нарадах Конґресу, поодинокі делеґати забирали часто слово, висловлюючи своє становище в поодиноких справах. Ніодин делеґат не опустив сесії, ніодин теж не відмовився бути членом тої чи іншої комісії. Хоч деколи дискусії були дуже гарячі, наші делеґати завжди зберігали рівновагу духа, маючи на очі лиш добро організації.

Треба вірити, що праця в організації БУКК буде йти дальше в такому самому піднесенні духа, в якому закінчився його Конґрес.

МОЇ КАНАДСЬКІ ШЛЯХИ

(закінчення з 6 стор.)

возами снопи на фільварок. Одної неділі ми всі вивели коні на панське пасовисько, коні пустили паститися, а самі посідали в солому, щоб було тепліше, й гуторили між собою. Я тоді властиво ще мало гуторив, бо був малим хлопцем. Я радше слухав, що другі говорили. Один із нас запитав того господаря таке: „Скажіть нам, як то сталося, що ви багатий чоловік, всіми шанований господар, якого всі в селі любили, стали злодієм?" Нащо вам того? Ви ж маєте свого майна подостатком. „Наш господар думав досить довгенько, а потім сказав таке: „Бачите, я вчера вечером йшов попри пліт Байдали. Коло його воріт стояла лопата (шуфля). Мені її зовсім було непотрібно, бо я маю досить своїх. Одні я купив, а другі покрав у людей. Але я сам не знаю, як то сталося, що, як я прийшов до дому, то побачив, що разом зі мною прийшла й моя лопата. Я певно не мав заміру її взяти, а таки несвідомо взяв. Ось бачите, чого я крав і краду. Я сам не вмію собі того пояснити. Нехай Господь Бог боронить кожного від тої слабости". Ми всі слухали його з витріщеними очима й кожному з нас жалко стало того бідного, слабого чоловіка. Щойно тоді ми зрозуміли, що робили йому велику кривду, коли приписували йому злодійство із захланности, чи жадоби багатства. . .

Від того часу я став троха інакше дивитися на злодіїв, бо пізнав, що для декого то таки прикра хвороба. Але з часом переконався, що таких „хворобових злодіїв" аж так багато нема. Звичайно люде крадуть, бо хочуть легким коштом до чогось дійти. Багато злодіїв спеціялізуються в свойому ремеслі. Є спеціялісти від крадежей у банках, по крамницях, по звичайних житлових хатах ітд. Мені розказував керівник („менаджер") одної великої крамниці, що в них пропадає чимало дорогих футер. Прийде покупець й так спритно забере дороге футро („мінк", „кримку" ітд), що щойно за кілька годин завважать, що того футра бракує. Деяких вдається злозити на крадіжі, то вони з місця платять, що їм кажуть, щоб лиш не давати справи поліції. В багатьох випадках йдеться навіть про маєтних людей, що їм зовсім не потрібно красти, але побачать якусь річ, що їм подобається й крадуть її.

Тут в Канаді трапляються деколи й такі злодії, що крадуть з конечности. То головно ті, що хочуть їсти. Для таких деколи судді бувають милосерді, хоч деякі судді карають й тих строго. Гірше мається справа з тими, що крадуть для „спорту".

Я знав одного чоловіка, який крав всякі дрібні речі в 15-центовій крамниці. Він потягнув у крамниці бритву, поліція зловила його й пішли до його кімнати на ревізію. Поліція ніяк не хотіла вірити, щоб той чоловік крав з конечности. В його кімнаті знайдено цілий склад перфум, колонських вод, мила та різних забавок. Він крав, так сказати би „для спорту". Він дістав пів року тюрми й то його вилікувало. Він уже більше не крав.

На ту тему можна багато писати. Я згадав про того злодія з нашого села, бо мені ще й досі його жаль, що він мав наліг до крадежі, а ми його не розуміли й осуджували. Багато інших злодіїв краде на те, щоб легко до чогось доробитися й жити легшим коштом.

Колись комуністи в СССР хвалилися, що в них злодійства не буде, бо всі рівні й усі мають однакові нагоди для заробітку та прожитку. Одначе життя виказало зовсім щось іншого. Там теж крадуть й то подекуди навіть таки здорово. Людської слабости не викоренить ніяка політична система . . .

* **Совєтська поліція** арештувала совєтського жида, який умовився на стрічу з кореспондентом американського пресового аґенства „Ассошіейтед пресс" Дж. Пейпеттом. Коли обидва стрінулися на площі Пушкіна в Москві, до жида підійшов поліційний аґент й арештував його, а кореспондентові сказав йти своєю дорогою.

* **Уряд Куби закрив свою амбасаду в Еспанії й відкликав усіх працівників амбасади додому.** Причиною є відмова еспанського уряду дозволити збільшити число працівників Кубинської амбасади.

* **Кубинці знищили понад 200,000 свиней, які захворіли заразливою недугою — африканською свинячою гарячкою.** Решту свиней захоронено від зараження.

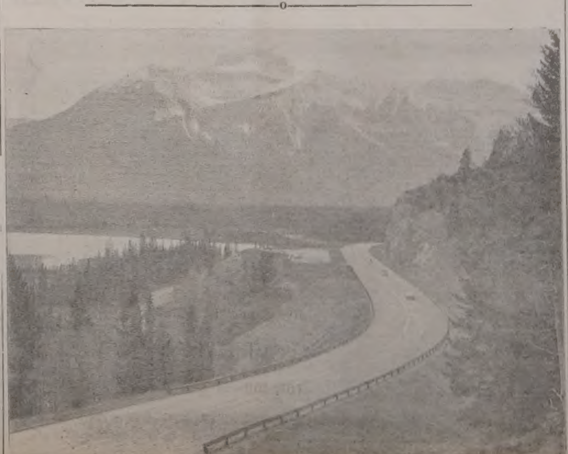

Нова, модерна дорога недалеко Бенф, Алберта, в'ється круто поміж горами.

ГОЛОС МАЄ МЕЙОР ЕДМОНТОНУ

РІЗНІ ПРОБЛЕМИ ЕДМОНТОНУ

Уряд для збереження оточення відбув переслухання в справі привернення рівня води в озерах Кукінґ та Гастінґс. Враз із тими міркуваннями в'яжеться думка, що рівень води всіх десять озерах на схід та на полудневий схід від Едмонтону можна би піднести до їх первісного стану. Мені здається, що тут була би надзвичайно велика користь для Едмонтону, якщоб можна помпувати воду з ріки Норт Саскачеван до того ланцюха озер на південний схід.

Одна справа, яка повинна нам лежати на серці, є те, щоб наші мешканці мали досить місця на дозвілля на дворі, яке не було би занадто віддалене від міста. Під кінець минулого сторіччя було багато місця на дозвілля в сій околиці. Але не вдержано рівня води в озерах. На це склалися двоякі причини: поперше, через довгий час ми мали відносно багато сухих років, а по друге, як кругом озер почала зростати цивілізація, пропали природні чинники такі, як тінь дерев, що допомагали вдержувати високий рівень води в озерах. Очевидно, що піднесення рівня води в озерах матиме ще й інші користи, як лиш саме дозвілля. Наприклад деякі з озер могли би стати природним пристановищем для риб та водного птаства так, що мисливі та рибалки могли б мати теж свою приємність.

Кошт привернення озер до їхнього природного стану буде приблизно 8 мільйонів долярів. Я не можу собі уявити більше доцільної інвестиції провінційних грошей, як придбати того роду відпочинкової нагоди для мешканців центральної Алберти.

* * *

Міські діти вже знову пішли в школу. То означає, що чотири рази денно діти знову будуть переходити більшими та меншими гуртами через головні та менші вулиці. Ми не можемо надто хвалитися цього року нашими успіхами в безпеці вуличного руху. Досі ми мали один нещосливий випадок більше, як в минулому році. То не є добре.

Люди часто пишуть і телефонують до управи міста, домагаючися більше світляних знаків на переходах, щоб мати більше забезпечення для своїх дітей. Але самі світла не можуть врятувати життя. Досвід виказує, що на деяких переходах трапляються нещасливі випадки, без уваги на те, чи ми там ставимо світляні знаки, чині. В чому ж тоді проблема? То є погана, чи небезпечна їзда, та неуважність пішеходів. Справу можна розв'язати лише тоді, якщо люде поводитимуть себе в той спосіб, щоб зберігати життя й безпеку. Особа, яка пише до мене скаргу, що дістала карний квиток за скору їзду, насправді не хоче брати за те відвічальности. Вона ще старається виправдати себе від тої відвічальности. Водії автомобілів мають так їхати, щоб видно було їхню турботу про безпеку їх самих та про безпеку інших.

Батьки повинні навчати їхніх дітей, як пішоходів, щоб вони так себе поводили, щоб захищали своє життя та його непошкодженість. Ми мусимо довести до того, щоб малі діти (а теж і старші люде) навчилися переходити дороги та вулиці лише на перехрестях. Й вони не можуть почати переходити вулицю, доки не впевняться, що дорога є вільна від перешкод. Навіть тоді, коли дитина має право переходу на перехресті дороги, вона мусить бути обережна; при зустрічі з автомобілем дитина завжди вийде пошкоджена.

Якщо є яканебудь ділянка, в якій ми всі мусимо собі здавати справу, що безпека йде на першому місці, то це дотичить в першу чергу безпеки на дорозі. Окрім того тут кожний мусить співпрацювати. Безпека на дорозі то справа кожного.

* * *

На другий місяць буде в Едмонтоні значно легше дістатися на другий бік через ріку. Величавий новий міст ім. Джеймса МекДоналда має бути отворений з початком місяця жовтня. То додасть кілька проїздів для вуличного руху через ріку Саскачеван. То означає, що деяка частина вуличного руху, що блокує теперішні мости, перекинеться на новий міст. Тоді також, коротко після відкриття нового мосту, буде закінчена будова нової навертії на мості Гай Левел. Верх мосту та поправлені доїзди вможливлять через міст Гай Левел просувати більше автомобілів, як колинебудь передтим.

Якщо будуть гроші, міст на 105-ій вулиці буде протягом кількох років заступлений новим мостом, що через нього зможе переїздити багато більше автомобілів. А тепер йде праця над подвоєнням мосту в Беверлі. Виглядає, що скоро закінчаться довгі роки, що в них едмонтонці безуспішно старалися збудувати нові переходи через ріку.

* * *

Перший раз в історії міста Едмонтону міських радних („алдерменів") будуть вибирати округами („вордами"). Місто поділено на чотири округи й кожна з них має вибрати трьох членів міської ради. То означає, що кожний виборець, замість голосувати на 12 радних, буде голосувати лиш на трьох, які мають заступати справи його округи („ворди").

Члени шкільних рад, обох публічної й сепаратної будуть вибирані виборцями цілого міста, таксамо, як буде вибираний і мейор. Мешканці всіх чотирьох „ворд", міста матимуть вповні рівне представництво. Число населення в кожній окрузі не ріжниться числом на більше, як на 2,000 осіб.

Я заповідаю, що для виборців ці вибори будуть много менше напружуючі — ліста кандидатів буде коротша — і багато більше кандидатів буде знаних виборцям.

Ivor Dent

Айвор Дент, мейор

СССР СПАМ'ЯТУЄ АРАБІВ

У совєтському журналі „Новоє время", який займається передусім закордонною політикою, появилася стаття, що критикує арабські держави, які хоч користають з усякої допомоги СССР, піддержують радше політику ЗДА, а при тому переслідують та винищують місцеві комуністичні партії. Совєтських політиків сердить те, що Єгипет переговорює з американськими дипломатами в справі поладнання ізраїльсько-єгипетського спору, що Судан винищує місцевих комуністів, а інші арабські держави, якщо не помагають в тому, то бодай тішаться тихцем.

Не подобається совєтам теж федерація арабських держав Єгипту, Сирії та Лібії, бо вона не має „прогресивного характеру", тобто в ній зовсім незаступлені місцеві комуністи.

Журнал домагається „зневтралізувати" значення ЗДА в арабських країнах, бо ЗДА підтримують Ізраїль, що є ворогом усіх арабських країн.

Едмонтон, Алберта — 50-річчя подружжя п-ва Данила й Марії Левицьких

В суботу, 22 травня ц.р. п-во Данило та Марія Левицькі відзначили врочисто свій золотий подружий ювілей. Напередодні ювілею відслужив місцевий парох о. протопресв. Я. Федуник в церкві Пресв. Евхаристії благодарну Службу Божу, в часі якої обоє ювіляти приступили до св. Тайн.

Перед ювілейним прийняття в церкві Пресв. Евхаристії о. парох Я. Федуник уділив ювілятам ювілейного благословення. Гарно освічену електричними свічками та павуками церкву заповнили гості-учасники ювілейного прийняття п-ва Левицьких. В часі благодарного молебеня та чину благословення співали гарно п. Е. Єлинек та п. А. Хомляк. Під час молебения о. Я. Федуник поблагословив теж нові обручки для ювілятів.

Ювілейне прийняття відбулося в суботу, 22 травня вечером в залі готелю Беверлі Крест, де зібралося понад 150 гостей-приятелів, знайомих та парафіян, що прибули, щоб вшанувати небуденний ювілей п-ва Левицьких. Господарем прийняття був учитель п. В. Дацишин, похресник ювілятки.

Прийняття розпочалося молитвою, що її проказав о. Я. Федуник, а відтак усі засіли до вечері.

Перший вітав ювілятів о. парох Я. Федуник, що склав їм побажання від імені парафії та від себе, а закінчив многоліттєм, яке відспівали всі приявні.

Опісля промовляв дружба п. І. Дацишин та дружка Софія Дацишин. Окрім них говорили ще брат ювілятки Ів. Музика, внука Лорін Полок та зять Едвард Полок, що переказав по українськи та по англійськи історію життя обоїх ювілятів. П. Елик Мельник з Ванкувер вітав ювілятів у імені односельчан, а п-і Кляра Кардинал від імені відділу ЛУКЖ Пресв. Евхаристії.

П-во Левицькі дістали благословення від Святішого Отця з нагоди свого ювілею, а окрім того привітання від Преосв. Владики Кир Ніла, від ґенерального ґубернатора Р. Міченера, від федерального прем'єра П. Трюда, від албертського ґубернатора МекЮвана, від прем'єра Г. Строма та едмонтонського мейора А. Дента. Прийшли теж привіти від сусіда та куми з України, а окрім того наспіли привіти з Торонто, Ванкувер, від сестри Катерини з Масечусез, ЗДА, від куми та похресниці в Канаді та багатьох інших знайомих та приятелів.

На ювілейному прийнятті були гості з Ванкувер — Влодко і Текля Семків та Мельник, Бруно Поляк з дружиною з Блу Рідж, Василишин з Карвел та другі. 50-річчя подружжя то така нагода, що в її часі згадується й увесь прожитий вік. Згадували його й наші ювіляти.

Данило й Марія Левицькі

Ювілят Данило Левицький, син Антона та Анни Швед народився 19 січня 1898 р. в селі Францівка, пов. Скалат. Батько помер в його дитячому віці так, що він його навіть не пам'ятає, а мама, як мав 7 років. Молодий сирота Данило виховувався в тети, маминої сестри. Помагав працювати на полі, а притому навчився читати й троха писати. Як вибухла війна, працював багато при копанні окопів, а відтак зголосився до летунів української армії. Був у армії Петлюри, помандрував у Росію, а відтак повернувся назад до Польщі. В 1928 р. одружився й пробував завести власне господарство, але важкі господарські обставини в Польщі тому не сприяли. Тому в 1928 р. виїхав до Канади, зразу сам, без родини. Працював зразу в Йорктон, Саск., але там були важкі обставини, тому покинув працю й перейшов працювати до фармара до Канори, Саск. Опісля працював при зрубці лісу в Саскачевані. Відтак перейшов жити до Едмонтону й тут увесь час працював у брата жінки, з того 6 років працював на городі. Щойно в 1935 р. дістав він працю в м'ясній фабриці Свифта, де, з деякими перервами, працював аж до 1962 р., коли перейшов на заслужену пенсію.

Ювілятка Марія прийшла на світ 1 березня 1899 р. в родині Андрія і Теклі з Кузишин Музика. В родині було семеро дітей: чотири дівчини й три хлопці. Дві дівчини померли дуже молодо. Одна сестра ювілятки була в ЗДА й приїхала до дому на відвідини. Вибухла війна в 1914 р. й вона вже не могла повернутися до ЗДА і залишилася в дома. Брат служив при війську й мав кінчити свою службу, але вибухла війна й він залишився дальше при війську. Наближався російський фронт і всю молодь забирали до копання окопів, не лиш поблизу села, але й дальше. Ювілятка, хоч мала тоді всього 15 років, мусіла рівнож йти копати окопи. Воєнні часи були важкі, але ювілятка їх пережила щасливо й війна закінчилася. Сестра повернулася 1920 р. до ЗДА, а ювілятка вийшла 21 травня 1921 р. заміж за Данила Левицького до Францівки. Протягом 7 років подружжя жило разом у тети ювілята. В тому часі діждалися вони двоїх дітей: Стефана та Ольги. Щоб дістати гроші на квиток до Канади, ювілятка продала своє поле. Чоловік Данило поїхав до Канади, а ювілятка посилала дітей у школу й поволі відкуповала своє поле. Протягом 10 років вона опікувалася не лиш своїми дітьми, але теж тетою свого чоловіка та її чоловіком. В 1938 р. ювілятка продала своє поле, а решту грошей позичила й 22 червня 1938 р. приїхала до Канади й заїхала до свого брата, який мав уже свою хату. Осінню того самого року ювіляти розпочали будову своєї хати. Грошей не було, то будова йшла поволі. Діти ходили ще через два роки до школи, а відтак вибухла війна й син Степан пішов до війська, але був лише в Канаді протягом трьох років.

Увесь час ювіляти держалися кріпко своєї церкви. Зразу належали вони до церкви св. Йосафата, до якої вони мусіли їхати трамваєм „Стріткарою“ таки досить далеко. Але богослужби не опустили майже ніколи. Хоч самі не були багаті, але завжди їх стало на жертву на церкву. Помагали також багато працею при будові нової церкви. З часом матеріяльне положення троха поправилося, то ювіляти могли давати теж й більші жертви на церкву. М.ін., як купували резиденцію для Преосв. Владики, то ювіляти теж причинилися жертвою 100.00 дол. до купна того дому.

Їхню нову хату, тоді далеко ще „на акрах“ благословив о. Горішний ЧСВВ, а церковного благословення з нагоди 25-річчя подружжя уділив о. Ю. Слота ЧСВВ.

З міжчасі створено парафію Пресв. Евхаристії в Півн. Едмонтоні. Ювіляти, одні з перших, стали її членами. Вони жертвували й гроші й працю, а їх домі відбулося не одно чайне прийняття для нової церкви. Ювіляти ходили щороку в коляду на церкву, а раз влаштували пікнік на церкву на свойому городі.

В міжчасі дочка Ольга одружилася й ювіляти, після 18 років, купили собі хату ближче в місті, а давне місце передали дочці та зятеві.

Минулих років не пройшло ювілятам легко. Вони не мали своєї води й мусіли купувати воду по 25 центів, а відтак по 30 бочку. Чоловік працював у Свифта, а ювілятка годувала корови й свині та виростала городовину, яку продавала, виростала корови й в той спосіб допомагала стягати до хати деякий гріш. Тепер то все скінчилося. Колишні акри вкрили сьогодні гарні будинки та дороги, нема вже й мови про виростання городовини та плекання худоби. Зрештою й роки пройшли й сьогодні обоє користають із заслуженого відпочинку. Минулі роки та пророблена праця даються теж відчувати. Тепер великою відрадою для обоїх ювілятів є відвідини внуків та участь в богослужбах у своїй церкві, що сьогодні пишається гарно поруч новозбудованого дому пенсіонерів, неначе пригадуючи ювілятам і їхній вклад у її побудову.

Ювіляти через увесь час були передплатниками й ревними читачами „Українських Вістей“ та „Світла“, від якого навіть дістали ювілейну грамоту.

Пам'яткою по п. Левицьких залишиться одна стіна в підвалі, яку витинкувано їхнім коштом, гарний образ у церкві та церковна хоругов, на яку вони жертвували 100.00 дол.

В їхньому домі часто гостювали священики, до яких вони завжди ставилися з великою пошаною та щирістю.

Брат і братова ювілятки спекли на прийняття гарний коровай а внука передала дарунок.

З нагоди ювілею п-во Левицькі передали 50.00 дол. на церкву Пресв. Евхаристії та 25.00 дол. на „Українські Вісті“.

За жертву щиро дякуємо, п-ву Левицьким бажаємо ще багато милих років прожити, втішатися своїми дітьми та внуками та заживати давно й добре заслуженого відпочинку.

Приятель

Едмонтон: прощальне слово від родини над домовиною Ів. Шевчука

Найдорожчий наш і ніколи незабутний Івасю!

Ти відходиш від нас на завжди. Ти ідеш в далеку, далеку дорогу, з якої ти ніколи вже не повернешся до нас, і ніколи ми не почуємо вже твойого веселого голосу, не почуємо твоїх щирих жартів, якими ти розвеселив нас чи то на весіллях, чи на різних ювілеях, не почуємо твоїх мудрих та переконливих рефератів, яких так ми всі любили слухати. І надаремно будуть ждати твої найдорожчі діточки, щоб почути люблячі і поучаючі слова свого батенька. Вони голосу твого вже не чутимуть більше, бо ти сьогодні відходиш від нас, бо така є воля Божа.

Та заки ти відійдеш, поки навіки прикрне тебе отся канадська земля, дозволь мені, дорогий Івасю попрощати тебе: в першу чергу від твоєї люблячої і вірної дружини, яка, на жаль, не може бути тут коло тебе в цій хвилині, щоб тремтячою рукою вкинути першу грудку землі на твою домовину і щоб сльозами тихими зросити квіти, які вкриють твою могилу, від твоїх солодких діточок, що неначе пов'ялі пупянки стоять з похиленими голівками над домовиною свойого найдорожчого тата, від матері дружини, яка в шпиталі уболіває за тобою, як за рідною дитиною, і від батька дружини у великій розпуці, від твоєї прибраної мами, яка любила тебе не менше правдивої, від твоїх найріднійших, що в Україні, яким ти так ревно старався помагати, щоб облегшити їх долю. На кінець прощаю тебе від моєї родини: від мого мужа, який тебе так дуже любив і цінив, і від мене самої, до якої ти завжди ставився щиро, сердечно, як найрідніший брат.

Ти багато разів прощав других. Твій дзвінкий голос розносився тоді широко понад цвинтарем і твої зворушливі слова глибоко западали в душі жалібної громади. Ти завжди говорив дуже гарно. Я не вмію так гарно, але своїми скро-

В 40-ИЙ ДЕНЬ СМЕРТИ

бл. п. Іван Шевчук

мними словами хочу розказати, щоб ти знав, що ми всі тебе щиро любили і поважали й мали за найріднішого. Бо і ти ставився до всіх нас з сердечною любовю і ніколи не відмовив у нічому, і хоч ні часу в тебе вільного ніколи не було за багато, ні здоров'я. Ти все був готовий робити другим прислугу.

Останні хвилини свого життя ти провів разом із твоєю дружиною Олею в крузі твоїх може найближчих приятелів і друзів на вільному воздусі у лісі, над озером, дуже радісно. День був напричуд гарний, соняшний і теплий. Ти любувався природою, ніжно торкався кожної цвітки, деревинки і тішився, як мала дитина. Ти насолоджувався теплими променями ласкавого, липневого сонечка; не прочуваючи, що незабаром зайде воно для тебе назавжди.

А перед самим відїздом, ти ще побіг з Оленою в ліс на полянку, на яку ти часто любив ходити, щоб показати її Олі.

А попереднього вечора ви обоє розвели у лісі ватру і вдивляючись у її полум'я, просиділи коло неї, аж доки остання іскра не згасла, не знаючи, що завтра погасне остання іскра твого ненажитого життя.

Ти був того дня веселий, жартівливий, задоволений, молодий. І таким ми хочемо запамятати тебе у наших серцях: завжди веселий, молодий, енергійний, готовий посвятити себе для щастя других.

Коли трагічна вістка дійшла до нас, була глубока ніч. Ми клякнули і звели наші очі до неба з глибоким жалем і розпукою, з німим запитом чому? Чому, якраз тебе вибрало Провидіння бути жертвою хвилин. Одначе відповісти нам ніхто не дав, лиш міріяди зірок блимали над нами у безконечному небесному просторі. — Тату; між тими зірками там високо десь душа вуйця Івася вже зіркою блистить до нас, — сказав Ромчик тремтячим від зворушення голосом, — може та найяснійша зірка.

Ти був неначе ясною зіркою між нами за життя і останешся нею у наших серцях назавжди.

Ми всі прощаємо тебе і молимо Всевишнього, щоб простив тобі твої провини, щоб прийняв тебе до Себе, щоб вислухав твої усі прохання, щоби долю щасливу дав твоїм дітям, і щоби твою найдорожчу дружину до сил і здоров'я як найскорше привів.

І в останнє на прощання кладу на твою домовину маленьку квітку з України. Хай вона зацвіте рясно на твоїй могилі й вічно пригадує твою любу Україну.

А оце кладу ще на твою домовину грудочку землі рідної, української, святої, просякнутої потом і кровю батьків наших, привезеної недавно з Канева, з над широкого Дніпра, з могили великого сина України Тараса Шевченка. Оба ви горіли любовю до неї, страждали за неї, молодість свою за неї віддали.

Хай же вона разом з канадською землею буде тобі легкою!

Едмонтон, 24 липня 1971 р.

Тетяна Федорів

Ґлендон, Алберта

В дописі з Ґлендон про „Різдвяну вечерю“ через недогляд не поміщено світлини Івася Ямнюка, учня 11-ої кляси, який виразно гарною українською мовою переповів присутнім усі важніші релігійні й народи Різдвяні звичаї, а зокрема про Святу вечерю.

к а т

На світлині: Івась Ямнюк під час відчитування своєї доповіді.

За недогляд дуже перепрошуємо.

„Українські Вісті“

Едмонтон, Алберта

В ПЕРШУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ БЛ. П. ПАНТЕЛЕЙМОНА ЗУБА

В п'ятницю, 20 серпня минув рік, як не стало між живими бл. п. Пантелеймона Зуб. Притаєна хвороба, скриваючися довго, перетяла передчасно нитку життя ще розмірно молодої людини. Від ранньої молодості доля терном стелила життєвий шлях покій-

бл. п. Пантелеймон Зуб

ному й якраз тоді, коли видавалося, що вона стане для нього ласкавіщою, прийшов неожиданий кінець.

В першу річницю смерти 20 серпня, в церкві св. Юрія, відслужив о. радник В. Тарнавський поминальну Службу Божу та панахиду за упокій душі покійного Пантелеймона.

На цьому місці складаю щиру подяку парохові о. В. Тарнавському за богослуження, а всім приятелям та і знайомим за участь у ньому.

З цієї нагоди складаю 10.00 дол. на „Українські Вісті“.

Вдова Катерина з дітьми Марією, Романом і Евгеном

За жертву щиро дякуємо, а покійному Пантелеймові вічна пам'ять.

Адміністрація „УВ“

Едмонтон, Алберта

В ДРУГУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ БЛ. П. ІЛІЇ МАЦЮКА

В понеділок, 2 серпня в церкві св. Юрія Побідоносця о. радник В. Тарнавський, парох церкви св. Юрія відслужив співану св. Літургію та парастас за упокій душі бл. п. Іллі Мацюка, що якраз два роки тому відійшов у вічність.

Покійний Ілля народився 29 липня 1896 в селі Волиця Барилова, пов. Радехід, Західна Україна. Тут він зростав, звідси він пішов й на першу світову війну, з якої вернувся додому калікою, бо на війні був він важко поранений. В 1922 р. він одружився з Параскевією Федунець, з якою прожив удома п'ять років.

Важкі життєві обставини приневолили покійного кидати рідне село й шукати кращої долі в Канаді. Сюди він в 1928 р. спровадив і свою дружину, з якою осів на гомстеді на Піс Рівер. Тут жили вони до 1940 р., коли повернулися до Едмонтону. Тут покійний зразу працював, але наслідки военного поранення примусили його залишити працю й доживати віку коло своєї дружини. До 73-го року життя змагався покійний Ілля зі смертю, що часто заглядала йому в очі. Врешті хвороба перемогла й покійний прийняв ши Найсв. Тайни з рук о. пароха В. Тарнавського, віддав Богові духа. В смутку залишив він дружину Параскевію, що проживає тепер із своїм похресником Стефаном Приступляком,

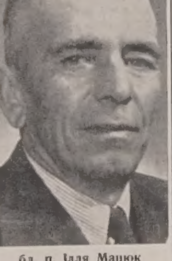

бл. п. Ілля Мацюк

а в Україні оплакує його брат та дві сестрі.

Після богослуження відбувся в домі п-і І. Мацюк поминальний обід, що в ньому взяли участи приявні на поминальному богослуженні.

Дружина покійного Параскевія і похресник Степан складають щиру подяку о. парохові за відслуження поминальної св. Літургії, а всім учасникам за згадку в молитвах покійного.

З приводу поминок п-і П. Мацюк передала 10.00 дол. на „Українські Вісті“. За жертву щиро дякуємо, а покійному Іллі нехай канадська земля буде легкою. Вічна йому пам'ять.

МОЇ КАНАДСЬКІ ШЛЯХИ

ЛЮДСЬКІ СЛАБОСТІ

В. ГАВРИШ

Коли хтось із наших знайомих зробив щось злого, то ми звичайно його осуджуємо й не стараємося навіть шукати причини, чому він так поступив. А тимчасом не все, що люди роблять, є подиктоване злим заміром чи якоюсь злобою. Як я про це говорю, то я маю на думці деякі крадіжки, які не походять із злоби, чи налогу, а зі звичайної людської слабости. Здається мені, що ми деколи надто строго судимо всіх, що привласнюють людське майно й не стараємося навіть шукати причини такого поступуваня. Як я про це згадую, то маю перед очима один випадок таки із мого рідного села.

В нашому селі жив поважний господар, здоровий, загально шанований, який мав гарну родину, якому ніхто не поважився би закинути якоїнебудь неправильности в його поступуванні. Але в нашому селі пропадали час до часу селянам деякі речі з поля й ніхто не знав, хто є справником того. Йшлося головно про різні речі з поля, як прим. комусь пропала копа пшениці, або жита, часом хтось забрав із поля сіно ітд. Зладій так спритно крав, що годі було його злапати. Селяни мали підозріння, хто може бути злодієм, але нікого не зловили на гарячому вчинкові й мусіли мовчати. Селяне скликали кілька разів збори, на яких рішали, куди висилати сторожу, але на зборах був і той господар, що крав, й він знав, де є сторожа й тому йшов в іншу околицю красти.

Так він крав роками, аж врешті його зловили. То був якраз той поважний, загально шанований господар, про якого я згадував на початку. Селяни майже не могли повірити, щоб такий шанований господар на таке пускався, але раз його зловили, то ясно було, що всі крадіжки то була його справа. Після того через якийсь час був спокій, а відтак знов відновилися крадіжі. За якийсь час знову зловили того самого господаря. Хоч ціле село мало на нього після того око, він й далі вибирався на крадіжі. По якомусь часі селянам надокучили вічні крадежі й вони, як зловили, таки здорово побили того господаря. Не помагало нічого. Відтак передали його поліції та судові й його засудили на тюрму. Він відсидів і дальше крав, що йому попало під руки.

Найбільше терпіла від того його родина, якій він приносив стид. Але вона теж нічого не могла зробити. Його наліг був сильніший від стиду. До того треба зазначити, що родина жила достатньо й їй зовсім непотрібно було краденого добра. Але він на те не звертав уваги. Як його наліг узяв над ним перевагу, він мусів йти красти.

Наш місцевий дідич звичайно осінню сіяв жито, а з житом конюшину. Як вижато жито на другий рік, конюшина виростала буйно й була дуже добра на пашу. На пашу дуже лакомилися наші господарі, які радо випасати коней на молодій конюшині. Кожний селянин, що мав коні, повинен був возити два дні снопи до стирти на панський фільварок й тоді мав право пасти коні на конюшині. Наш господар мав чотири коні й два вози й через два дні возив обома

(закінчення на 7 стор.)

Виконуємо всякого роду цементові роботи. Бейзменти, хідники, їздні ітд.
CEMENT CONTRACTORS — Tel.: 422-1345
С. БОЄЧКО і М. МАДІРОВСЬКИЙ
10742 - 106Street 11829 - 94 Street

УВАГА!
Пошукуємо жвавого й рухливого хлопця
ДО НАУКИ ДРУКАРСТВА
Зголошення до друкарні "УВістей"

ВЕЛИКА УКРАЇНСЬКА АПТЕКА
MARKET DRUGS LTD.
через дорогу від міського ринку (маркету)
10203 - 97 вул., Едмонтон, Алберта
Борис А. Фербей і п-і Леся Івасюк
Найбільший склад дріжджів та всіх додатків до виробу домашнього вина.